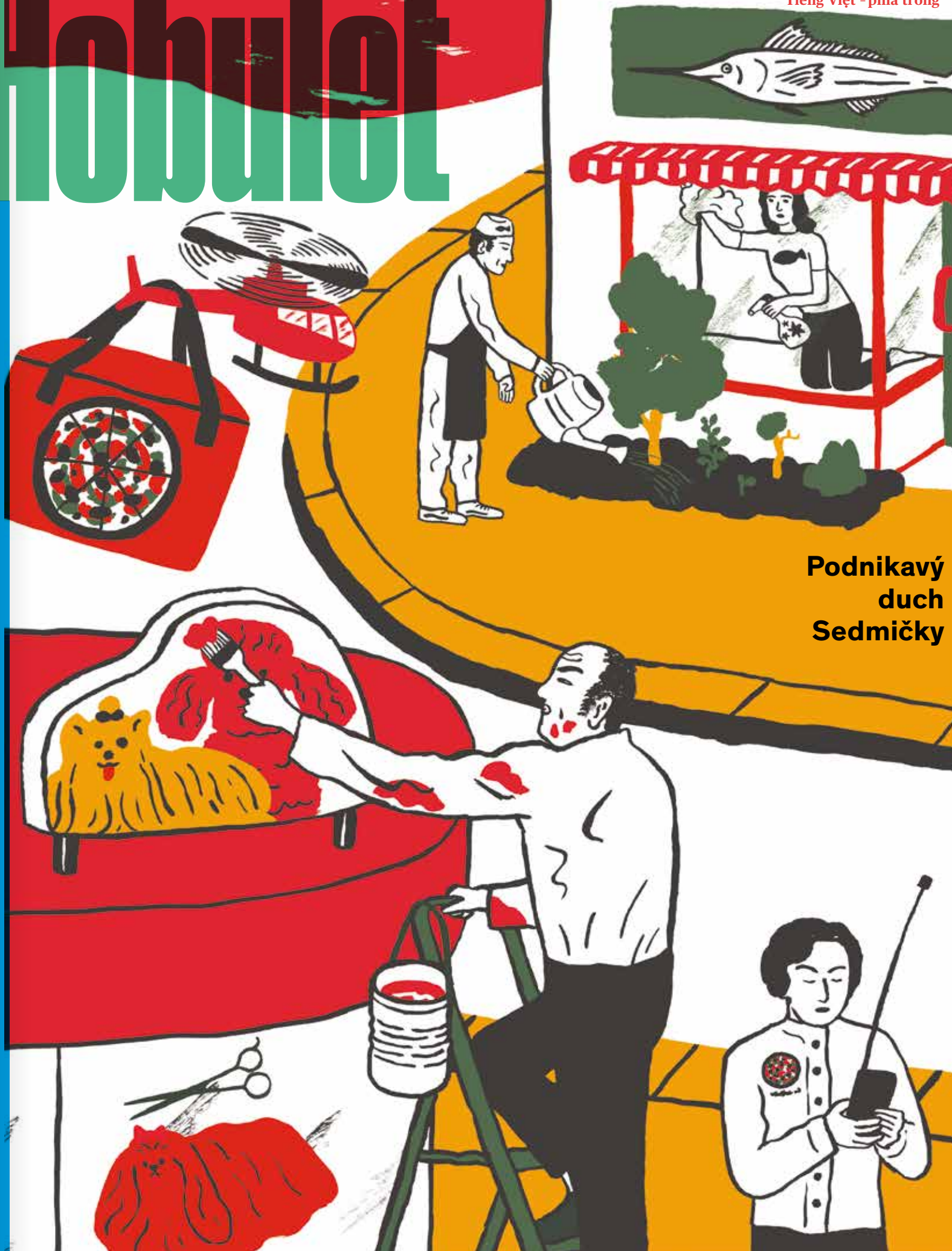

Populot

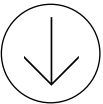
Měsíčník MČ Praha 7 – zdarma, březen 2018
English summary inside
Tiếng Việt - phía trong

**Podnikavý
duch
Sedmičky**

Hobulet 3/2018
Měsíčník MČ Praha 7

3	Potkáváme je	Marta a Martin Borowiecovi
4	Aktivní 7	Vše, co byste měli vědět
9	What’s up	Výběr zpráv v angličtině a vietnamštině
10	Téma	Sedmička přeje podnikání
14	Rozhovor	O hudbě i dirigování s Markem Ivanovičem
18	Kulturní přehled	Přehled kulturního dění na Sedmičce
20	Kultura	Pozvánky na zajímavé kulturní akce
22	Rozvoj	Vše, co jste chtěli vědět o Libeňském mostě
26	Info	Přehled mateřských škol
28	Archiv	Seriál o kinematografii na Sedmičce
30	Dětem	Záludné otázky
31	Stalo se	Co se stalo v únoru a nemělo by vám ujít
32	Info	Rozpočet MČ Praha 7 2018
33	Hyde Park	Názory zastupitelů
34	Info	Další praktické informace

Inspirujte Hobulet
Máte tip na článek nebo zajímavou osobnost? Napište nám na email: redakce@hobulet.cz. Za inspiraci předem děkujeme.

Tak to vidí

Nikola Hoření (*1989)
je absolventkou ateliérů písma a typografie a ilustrace a grafiky na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze. Věnuje se knižním ilustracím, komiksu, animovaným gifům, zkrátka čemukoli, kde se dá kreslit. Pro Hobulet vytvořila obálku a ilustrovala rubriku Téma.

Anna-Marie Berdychová (*1994)
pochází z Hořic v Podkrkonoší. Na Střední průmyslové škole grafické v Hellichově ulici absolvovala obor užitá fotografie a média, nyní studuje v ateliéru fotografie na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze. Kromě volného umění se věnuje dokumentární, divadelní a produktové fotografii. Pro Hobulet vyfotografovala Martu Borowiecovou a Marka Ivanoviče.

Libeňský most pro lidi

Sloupek Jindřicha Šídla
Autor je novinář redakce Seznam.cz.

Samozřejmě, že když jednoho dne ráno vstanete a zjistíte, že vám za domem zavřeli most, takže najednou nevíte, jak se dostat do práce, pocítujete cosi jako drobné rozladění. A tak se jen připojíte k davům zmateně pobiha-jícím po Holešovicích, tipujete, jaká tramvaj by mohla kam jet, vše dokumentujete a bavíte své publikum na sociálních sítích.

A pak si druhý, maximálně třetí den zvyknete. Najdete si takovou trasu do práce, která je vlast-ně časově stejně náročná jako to objížďení přes Palmovku, jen musíte absolvovat o jeden přestup navíc. To se dá zvládnout. A až jednou dokončí opravu koleji na Újezdě, protože v Praze všechno souvisí se vším, bude to na Anděl stejně nejlepší dvanáctkou. Takže plán bychom měli.

Jinými slovy: Po několika týdnech uzavírky Libeňského mostu se mi u nás v Mokřadu vlastně žije mnohem lépe než předtím. Děkuji Petru Dolínkovi nebo Janu Čížinskému, podle toho, kdo za to vlastně může.

Ulicemi proudí mnohem méně aut, logicky. Na východ města je to autem stejně lepší přes most Barikádníků a zadem kolem řeky nebo dokonce přes letňanskou spojkou.

Navíc se nám otevřely nečekané možnosti: ten pocit, když kráčíte prostředkem liduprázd-ného Libeňského mostu, opravdu stojí za to. Děti můžou pobíhat, jak chtějí, bez obav rodičů. Jen co vysvitne slunce, můžeme vytáhnout brusle a namísto Krejčárku, kam se stejně nedostane-me, si můžeme zřídit úplně novou trasu právě tady. Jak mi tuhle s humorem řekl jeden z našich radních: „Ani jsme nedoufali, že se nám povede zprovoznit pěší spojení s Prahou 8 ještě v tomhle volebním období.“

Je to nadsázka, ale zase vlastně ne tak velká a zcela zdarma ji nabízím do volebních programů pro podzimní komunální volby: Chceme Libeň-ský most pro lidi!

Samozřejmě, musely by se ještě dořešit některé drobnosti, třeba tramvajové spojení s Palmovkou, Libní, Vysočany a zbytkem Česka by mohlo zůstat zachováno, ale proč znova pou-štět na Libeňský most auta?! A tady velmi doufá-me ve spolupráci všech zainteresovaných. Čím déle zůstane Libeňský most uzavřen, tím přiro-zenější nám tahle varianta bude připadat. A díky tomu myslím máme my, zastánci cool řešení pro Holešovice, velmi solidní šance.

Mimochodem, mezi oblíbené novodobé atrak-ce New Yorku patří High Line, někdejší železniční trať na dolním Manhattanu přeměněná ve vy-cházkovou trasu. Myslím, že něco takového by-chom si taky mohli pořídit a lákat turisty. Klidně osobně napíšu informační cedule: Tenhle krásný kubistický most nechali skoro spadnout, ale díky tomu pak zjistili, že se bez něj dá žít mnohem lépe. Užijte si procházku. Užijte si Prahu. ●

Nechci být oběť

Hned po revoluci si založila vlastní produkční firmu a točila krátké filmy. Ještě jako studentka obdržela cenu za střih v Cannes a těšila se ze slibné kariéry. Život Marty Borowiecové se ale jednoho dne roku 1992 radikálně změnil. Při nehodě školního autobusu se její tehdy dvanác-tiletý syn Martin vážně zranil. „Člověk si samo-zřejmě pořád klade otázku proč. Měla bych asi nárok být zatrpklá, ale já jsem si prostě řekla, že nechci být oběť a musím to přijmout a na-učit se s tím žít, protože jinak bychom se nikdy nikam neposunuli. Snažím se to učit i Martina,“ říká s lehkým úsměvem Marta Borowiecová, která na Sedmičce bydlí desátým rokem.

Prvním krokem bylo vrátit se mezi normální populaci. „Po Martinově úrazu jsme bydleli v bezbariérovém domě ve Stodůlkách. V okolí nebylo nic. Sousedé - většinou invalidé - řešili jen to, kolik mají nemoci a kolik berou prášků. Bylo to takové pomalé umírání,“ vzpomíná Marta, která se o Martina stará již dvacet šest let. V poslední době jí s péčí vypomáhá i asis-tent Fanda. „Je velké štěstí natrefit na dobrého asistenta, Fanda je skoro jako člen rodiny. Teď mi právě pomáhá organizovat výlet do Karlových Varů a v létě s námi jezdí na chalupu. Martin totiž hrozně rád cestuje. Mým snem je projít alespoň část poutní cesty do španělského Santiaga de Compostela.“

S Martinem také holdují kultuře. „Máme moc rádi film, divadlo, výstavy i jazz, ale řada divadel a galerií je bohužel stále velmi bariéro-vá, a tak je náš výběr dost omezený. Podobně když chceme na mši, tak připadá v úvahu jedině katedrála sv. Víta nebo kostel v Dušní ulici. Člověk sice chce žít jako ‚normální‘ zdraví lidé, ale nejde to.“ Lidé jsou dle Martiných slov ochotnější a vstřícnější než dřív, často nabídnou pomoc, ale elektrický vozík je velmi těžký. „Někdy jsem se ale setkala i s komentářem, že když nemůže Martin chodit, máme zůstat doma.“ Právě bariéry jsou důvodem, proč se rádi zapojují do pouličních festivalů a komu-nitních akcí. Na vánočním trhu na Heřmaňáku jste mohli například ochutnat Martinu polévku, Martin zase pravidelně dochází do dílny Gawain v Tusarově ulici a dílen tvořivosti v Praze 4. Těší se také na nové nákupní cent-rum, které snad bude bezbariérové.

Když má Marta chvilku pro sebe, píše scé-náře - v šuplíku jich má už několik, opravuje chalupu a věnuje se pránickému léčení. Jak sama říká, nevidí totiž lepší způsob existence na této planetě než pomáhat ostatním. Často se ale musí vypořádávat i s obavami z budoucnos-ti. „Noční můrou všech pečujících je, co bude, až tady nebudou. Stačí obyčejná operace nebo těžká chřipka a syn by mohl skončit v ústavu. Zkrátka musím na sobě pracovat, abych tu byla alespoň do sta,“ uzavírá s úsměvem Marta. ●

Text—Klára Janicki, Foto—Anna-Marie Berdychová

- Zprávy z radnice
- Pro seniory
- Akce a festivaly
- Komunita a neziskovky

Libeňský most

Sloupek Jana Čížinského
Autor je starosta Prahy 7

Milí sousedé, všem nám denně komplikuje život uzavírka Libeňského mostu. Jak to tedy s mostem bylo a je? V sedmdesátých letech bylo rozhodnuto, že po něm povede jakási čtyřproudá magistrála. Most byl určen ke zboření podobně jako starý most Barikádníků. Takže se o něj před revolucí nikdo nestaral, což se bohužel nezměnilo ani po revoluci. Bez jakékoli architektonické soutěže byl také vypracován projekt na nový, o šest metrů širší most, který měl stát na starých pilířích. Ihned po zvolení v roce 2014 jsme za Prahu 7 upozorňovali na to, že staré pilíře nemusí nový, širší a těžší most unést. V roce 2015 vyšlo ze studií, že širší most nebude nikdy potřeba, protože počet automobilů na mostě stále klesá. Odborníci také nikdy nepřestali poukazovat na to, že most je architektonicky cenný, že je součástí galerie pod širým nebem – řady pražských obloukových mostů postavených ve dvacátých a třicátých letech. Ministerstvo kultury nikdy nepochybovalo o tom, že by most měl být památkově chráněn. Otázkou vždy bylo, jakou část lze zachránit. Po dlouhých diskuzích se v únoru 2016 zastupitelstvo Prahy 7, Prahy 8 i celé Prahy usneslo na tom, že opustí nesmyslný plán na zboření mostu a na stavbu mostu širšího a že Libeňský most opraví. Například tu část, která nyní zavinila uzavírku mostu, bylo možné po dohodě s památkáři opravovat už dva roky! To se bohužel nestalo, přestože jsem to u zodpovědných lidí jako starosta i zastupitel znovu a znovu urgova.

V těchto dnech máme k dispozici výsledky detailního průzkumu, který nám dal za pravdu. Staré pilíře nový most neunesou. Náš postup tedy zabránil naprosté katastrofě, která by nastala v případě zboření mostu. Libeňský most by byl zbořen, zjistilo by se, že staré pilíře nový most neunesou, na stavbu pilířů by neexistoval projekt a roky by na místě žádný most nebyl!

Výsledkem diagnostiky mostu je ale také detailní realistický plán na jeho rekonstrukci. Hodně jsem se tím zabýval a mohu zodpovědně prohlásit, že podle závěrů odborníků je rekonstrukce tou vhodnější variantou, a to i ekonomicky. ●

Jan Čížinský

Hlasujte, kdo je nejlepší na Sedmíčce

Praha 7 vyhlásila soutěž o nejlepší firmy, provozovny či živnostníky Nejlepší na Sedmíčce. Až do 15. března můžete navrhovat podniky, které by ve výběru podle vás neměly chybět. Od 15. března do 8. dubna poběží na stránkách hlasování, kde veřejnost bude moci vybrat ty skutečně nejlepší na Sedmíčce. Podpořte své oblíbené podniky a inspiřujte k jejich návštěvě i ostatní. Více o soutěži a podnikání v Praze 7 se dozvíte v rubrice Téma na straně 10. ●

→ www.nejlepsinasedmice.cz

Poliklinika Prahy 7 na nové adrese

Poliklinika Prahy 7 na rohu ulic Františka Křížka a Milady Horákové je od 19. února plně v provozu. Moderně vybavená, zcela bezbariérová poliklinika poskytne občanům komplexní ambulantní servis. Široká škála poskytované odborné péče bude v nové budově ještě rozšířena o ordinace pediatra a také zubařů. Zhruba do poloviny tohoto roku se bude dále pokračovat s dílčími úpravami, zvyšováním komfortu pro pacienty a modernizací lékařského vybavení. Polikliniku provozuje příspěvková organizace městské části, která dosud fungovala pod názvem Sdružené ambulantní zařízení Praha 7. Změnou zakládací listiny se organizace přejmenovala na Polikliniku Prahy 7. Na nové adrese Františka Křížka 22 má také již své oficiální sídlo. Rekonstrukce šestipodlažní budovy na rohu ulic Františka Křížka a Milady Horákové probíhala od léta minulého roku. Původně plánovaný termín dokončení na podzim 2017 musel být vinou zdržení na straně dodavatele stavby odložen. Praha 7 bude dodavatele penalizovat výraznou finanční sankcí ve výši několika milionů korun. Tyto finanční prostředky městská část využije na další modernizaci vybavení polikliniky či jiné projekty v oblasti rozvoje zdravotnictví. ●

Více míst pro parkování před úřadem

Pro návštěvníky Úřadu MČ Praha 7 a finančních úřadů, které sídlí na nábřeží Kpt. Jaroše 1000, vznikla nedaleko vstupu do budovy (směrem od řeky) nová parkovací místa. Parkování je zde v režimu návštěvnícké zóny. K zavedení parkovacích míst došlo v rámci spuštění nových zón placeného stání. V úseku od křižovatky s ulicí Dukelských hrdinů k nájedzu na Hlávkův most zde přibýlo cca 15 míst v oranžové zóně. Od 8 do 18 hodin jsou vyhrazena návštěvníkům a po ukončení provozu je mohou využít i rezidenti. ●

V Rajské vznikne nová základní škola

V Rajské ulici vyroste nová základní škola. Postaví ji Českobratrská církev evangelická, která do nových prostor přesune svou Bratrskou školu ze sousedního objektu pronajátého od městské části. Do uvolněné budovy pak Praha 7 umístí svou základní školu. Městská část Praha 7 přenechá pozemek formou práva stavby Českobratrské církvi evangelické na dobu 99 let. Ta zde postaví podle hmotové studie zpracované městskou částí jak svou školu, tak tělocvičnu a jídelnu pro oba objekty. Bratrská škola tedy bude nadále působit na území městské části a dle smluvního ujednání bude přednostně přijímat děti z Prahy 7, tak aby tvořily alespoň dvě třetiny z celkového počtu žáků. V současné době vzniká studie a další části projektové dokumentace pro novou stavbu. Pokud nenastanou žádné nečekané komplikace, dá se podle odhadů koordinátorky škol Evangelické akademie Heleny Wernischové předpokládat, že škola by mohla stát v roce 2021. ●

Co s nepoužitými parkovacími lístky?

V souvislosti s přechodem na nový systém placeného stání je od 1. 2. 2018 možné vracet nepoužité stírací parkovací lístky do modrých zón. Žádosti o vrácení peněz bude možné podávat do 30. dubna 2018 v budově Magistrátu hl. m. Prahy, Jungmannova 35/29, Praha 1 (Škodův palác), po předchozí domluvě na tel.: 236 002 138. Nárok na náhradu za nepoužité lístky mají fyzické i právnické osoby. Pokud nevrací parkovací lístky přímo žadatel nebo osoba oprávněná jednat za firmu, je potřeba, aby osoba, která o vrácení žádá, byla k tomuto úkonu zplnomocněna. Vracení částky bude provedeno pouze převodem na účet, který žadatel uvede. Pokud bude žadatel zastoupen na základě plné moci, musí být číslo účtu uvedeno v této plné moci. Ideální je, pokud řidiči předloží doklad o koupi lístků. Pokud doklad nemají, musí pracovníci magistrátu provést kontrolu jejich pravosti. ●

Zasedání zastupitelstva

Březnové zasedání Zastupitelstva MČ Praha 7 se uskuteční v pondělí 5. března od 17 hodin v místnosti č. 227 radnice. Od 17 a pak v 18 hodin jsou na programu dotazy a připomínky občanů. Jste srdečně zváni.

Bohatá historie Stromovky

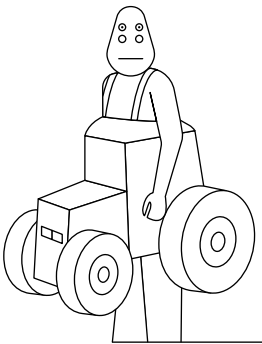
Stromovka, jedna z nejvýznamnějších zelených ploch na mapě Prahy, letos oslaví 750. narozeniny. Nejslavnější éra této panovnické honitby nastala v 16. a na počátku 17. století. V 19. století se stala místem zábavy Pražanů. Dnešní název je odvozen od části, která sloužila jako štěpnice - německy „Baumgarten“, což by bylo možno přeložit jako „Stromovka“. Do historie Královské obory se nejvíce zapsali Ferdinand Tyrolský a Rudolf II. Německý název „Alte Tiergarten“ - v překladu „stará obora“, se v jejich éře skutečně blížil spíše novodobému významu zoo, a to vzhledem k účtyhodnému počtu druhů chované cizokrajné zvěře. Z iniciativy Rudolfa II. byly v obore realizovány stavby Císařského mlýna a vodního díla, které dodnes nese jeho jméno - Rudolfovy štolý. Od roku 1804 se píše novodobá historie královské obory jako veřejně přístupného anglického parku se zahradnickými upravenými úseky. V 19. století do něj sice okrajově zasáhla stavba Podmokelské a Buštěhradské dráhy a procházely jím i tramvajové koleje, ale nic z toho nezměnilo oblibu trvající dodnes. Tuto bohatou historii Stromovky připomene výstava, jež se uskuteční od 14. března před Muzeem hlavního města Prahy, Na Poříčí 52, Praha 8. Stranou pozornosti nezůstanou ani významné stavby ve Stromovce, Místodržitelský letohrádek a Dvůr (Šlechtova restaurace). Výstavu si můžete prohlédnout až do začátku července. ●

→ www.muzeumprahy.cz

Na chvíli traktoristou

V pražské budově Národního zemědělského muzea se můžete nově svést na trenažéru Zetor Tractors. Nový simulátor jízdy traktorem byl vyvinutý přímo pro expozici Jede traktor a jedná se o jediný prototyp v Česku. Vyzkoušet si můžete jízdu po městě i orbu na poli. Samostatně smí na simulátor osoby nad 150 cm výšky, užívání je bez věkového omezení, pro malé děti však pouze v doprovodu rodičů. Simulátor vychází z reálné předlohy, a tak mladší děti nedosáhnou na ovládací prvky. Proto jsou pro ně v expozici nachystána také odrážedla a šlapací traktůrky, počítačová hra Farming Simulator 2015 nebo rovněž nově instalovaný dětský bagr. Samotná expozice Jede traktor představuje více než dvacet typů traktorů od tuzemských i zahraničních výrobců vyrobených v letech 1917 až 1953. Jde o výběr z rozsáhlých sbírek muzea, které se zabývá mapováním továrních řad výrobců, jako je Svoboda, Zetor, Wikov či John Deer. ●

→ www.nzm.cz

Program Kulturně-komunitního centra

Kulturně-komunitní centrum v Přístavní 24 vás srdečně zve na pravidelný mezigenerační klub, který se koná vždy v pondělí od 13 do 15 hodin. Přijďte si popovídat u kávy nebo čaje, zahrát deskové hry nebo něco vytvořit. Z programu vybíráme:

1. 3. 14.00 Po rodičovské do práce – Bohumila Gudzenko z MPSV

5. 3. 14.00 Šanghaj, Kuej-lin, Hongkong, Tchaj-wan – zajímavostmi nabitý virtuální zájezd studentů VOŠCR

5. 3. 16.30 Setkání dobrovolníků

8. 3. 14.00 Pojďme se spolu nebát – Eva Kaňáková

13. 3. 16.00 Na stupních vítězů – promítání dokumentárního filmu

15. 3. 14.00 Vše, co potřebujete vědět o Facebooku – workshop s praktickými ukázkami, Barbora Stuhlová

19. 3. 14.00 Jižní a jihozápadní Čínou vás provedou studenti VOŠCR

22. 3. 14.00 Kdy a jak si naplánuvat své stáří – Maxmilián Sperling

26. 3. 16.00 Paměť slábne, pokud ji necvičís – Iveta Luxová

27. 3. 14.00 Velikonoční tvoření ve spolupráci s Mezi námi o.p.s.

Vstup na akce je volný. Kompletní program a další informace získáte u Heleny Brožkové, tel.: 601 141 155, email: helena.brozkova@obcanskeporadny.cz, www.obcanskeporadny.cz/spolecne-pro-prahu-7/

Se starostou u stolu

Březnové setkání se starostou Janem Čížinským proběhne ve čtvrtek 15. března v 18 hodin. Tentokrát se s vámi potkáme v restauraci Bateria (Dělnická 71). Spolu s Janem Čížinským bude na vaše dotazy odpovídat také radní pro rozvoj Lenka Burgerová. Těšíme se na vás. Chcete pozvat pana starostu k vám (kavárna, klub, mateřské centrum)? Máte téma, které by vás zajímalo? Jsme otevření vašim nápadům, stačí napisovat svůj návrh na matejkovak@praha7.cz. ●

Měsíc knihy

Březen je Měsícem knihy a při této příležitosti pořádá Rodinné centrum Letná sérii akcí pro různé věkové skupiny.

2. 3. 10.30 Cvrček a mravenci – čtení pro nejmenší s výtvarnou dílničkou

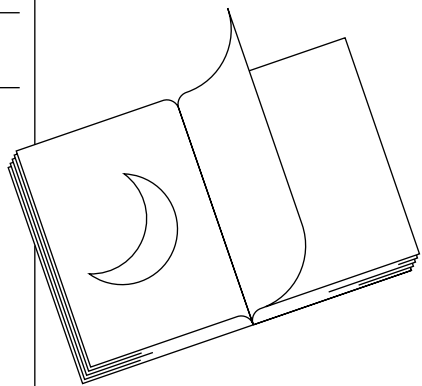
8. 3. 16.00 Kočkomalovánky – autorské čtení a výtvarná dílna s Pavlínou Šmucarovou (1.–3. třída)

14. 3. 17.00 Vikinská princezna aneb Veliké velrybí vyprávění – autorské čtení a beseda se Zuzanou Frantovou (3.–6. třída)

14. 3. 20.00 Výchova jako dobrodružství – představení knihy a beseda s jejím hlavním autorem Františkem Tichým, ředitelem Gymnázia Přírodní škola (vhodné pro učitele, vychovatele i rodiče)

27. 3. 10.30 Kuřátko a obilí – čtení pro nejmenší s výtvarnou dílničkou

Vstup na všechny akce v rámci Měsíce knihy je volný. Od 1. do 15. března probíhá v RCL sbírka na Dobročinný bazárek potřeb pro rodiny s dětmi pořádaný v Domově Sue Ryder. Nosit můžete hračky, knížky, oblečení, obuv, sportovní potřeby a vše, co s životem rodiny souvisí. Vždy po 15.30–17.30 a út–pá 9–12 hodin. → www.rclnet.cz

Prezentujte se na Dni Prahy 7

V neděli 20. května od 13 do 19 hodin se v areálu Výstaviště Praha uskuteční již tradiční Rodinný den Prahy 7. Během dne plného zábavy nabízíme firmám, živnostníkům, spolkům a institucím působícím na území Prahy 7 možnost prezentace. ●

Máte o účast zájem? Přihlášku a více informací poskytnete Renata Lišková, tel.: 702 153 664, email: renata.liskova@prahaexpo.cz.

Diamantové výročí

V lednu oslavili v obřadní síni v Praze 7 diamantovou svatbu manželé Hana a Oldřich Kaplanovi. Manželství uzavřeli 20. prosince 1957 na Staroměstské radnici. Pan Oldřich pracoval jako trenér české volejbalové reprezentace (s družstvem získal zlato na mistrovství světa v roce 1966 v Praze, stříbro na mistrovství Evropy v roce 1967 v Istanbulu a bronz na olympijských hrách v roce 1968 v Mexiku). Po úspěchu na olympijských hrách trénoval v Uruguayi, kde také vydal knihy o volejbale. Poté začal pracovat na Fakultě tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy, kde se stal vedoucím katedry míčových her, a pokračoval v publikační činnosti. Paní Hana pracovala jako středoškolská kantorka. Po celý profesní život byla věrná obchodní akademii v Resslově ulici v Praze 2, kde učila techniku administrativy, tělesnou výchovu a dříve i brannou výchovu. Mají dva syny, dvě vnoučata a před dvěma lety se jim narodila první pravnučka. V mládí oba společně sportovali, dodnes hrají volejbal a lyžují. Jejich společným koníčkem je také hudba. Paní Hana hraje na klavír a zpívá. Pan Oldřich hraje na tahací a foukací harmoniku a za mlada hrál na trubku. Jako malý kluk hrál s kapelou i před anglickou královnou. Rádi si také zajdou na operu a s oblibou tráví volné chvíle s rodinou na Slapech, kde mají chatu. ●

Ráj orchidejí

Fascinují vás orchideje? Nechte se okouzlit jejich křehkou krásou a rafinovanými tvary na výstavě tropických orchidejí v trojské botanické zahradě. Těšit se můžete jak na krásné zástupce vzácných přírodních druhů, tak i na nenáročné hybridy, jež dlouhodobě vládnou žebříčkům oblíbenosti pokojových rostlin. Na pozadí zelených expozičních výniknou originální květinová aranžmá v asijském stylu. Ta již tradičně připravují studenti České zahradnické akademie Mělník. Výstava se koná od 2. do 25. března, otevřeno bude denně kromě pondělí od 9 do 18 hodin. Chybět nebude ani doprovodný víkendový program, aranžovací workshop, poradna odborníků či prodej rostlin. ●
→ www.botanicka.cz

Grónsko, země ledu a života

Věděli jste, že grónská zemědělská krajina je nově zapsána mezi památky světového kulturního dědictví UNESCO? Nebo že zásadní vliv na místní kulturu měli více než sto let čeští misionáři? S přírodou, kulturou a historií Grónska se můžete seznámit v Národním zemědělském muzeu do 4. dubna. Pro autory výstavy, Alenu a Jaroslava Klempířovy, je Grónsko už 21 let druhým domovem. Působí zde jako novináři, spolupracovníci Dánského polárního institutu, České geografické společnosti a dánské ambasády. Společně fotografují, filmují a píší knihy, snaží se poznat a zachytit život v zemi ledu a sněhu ve všech jeho aspektech. Jedním z cílů jejich bádání jsou také české stopy v místní kultuře. A není jich málo. Moravští bratři, kteří zde od roku 1733 působili 167 let, přinesli Grónanům kulturu především hudební a jazykovou. Více se o kultuře Grónska a jejím propojení s Českem dozvíte ve středu 14. března od 17 hodin v přednáškovém sále Národního zemědělského muzea. ●
→ www.nzm.cz

Advokát radí Odstoupení od nevýhodné koupě

Koupila jsem si nový mixér a po třech měsících přestal fungovat. Reklamovala jsem ho, prodejce si dával na čas a nakonec mi reklamaci zamítl, že prý jsem mixér neužívala správným způsobem dle návodu. Nepředložil mi ale žádný posudek, který by to dokládal. Mám pocit, že se prostě jen spoléhá na to, že to vzdám. Co s tím můžu dělat?

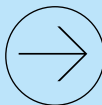
Předně je vhodné si zkontrolovat, jak dlouho vyřízení reklamace prodejci trvalo. Sama píšete, že si dával načas. Pokud by to bylo více než 30 dnů, tak dle zákona platí, že reklamace je uznána, můžete od kupní smlouvy odstoupit a žádat peníze zpět.

Pokud lhůtu dodržel, pak je vhodné si uvědomit základní rozdíl mezi reklamací zboží do šesti měsíců od jejich nákupu a reklamací, kde uplynula delší doba. Vzhledem k tomu, že mixér přestal fungovat po třech měsících od nákupu, je zákonná domněnka, že zde vada byla již při prodeji. Je tedy případně na prodejci, aby prokázal, že zboží nemělo nižší jakost a že vadu skutečně způsobil svým jednáním zákazník, například tím, že věc používal v rozporu s návodem.

Prodejce by velmi pravděpodobně u soudu neuspěl s pouhým tvrzením, že byla věc používána v rozporu s návodem, ale musel by – například znaleckým posudkem – prokázat, že jde o vadu způsobenou zákazníkem například tím, že neužíval věc podle návodu. Pokud byste věc reklamovala až po šesti měsících, pak by důkazní břemeno bylo na vás.

Co tedy dělat, pokud by prodejce dál tvrdšími odmítal reklamaci uznat, aniž by byl schopen prokázat, že jste vadu způsobila vy? Můžete si sama nechat zpracovat znalecký posudek, který by v případě, že by prokázal, že jste vadu nezpůsobila vy, musel uhradit prodejce. S tímto posudkem se pak můžete pokusit prodejce přesvědčit, a vyhnout se tak soudu. Další možností je posudek nedělat a rovnou se obrátit na soud. Důkazní břemeno pak bude na prodejci. Samozřejmě ale ne každému se chce věc řešit zdlouhavě přes soudy a riskovat, že v případě neúspěchu bude muset hradit soudní náklady. Je tedy ještě jedna možnost, kterou je využití mimosoudního řešení spotřebitelského sporu. Můžete například využít nabídku České obchodní inspekce, které zašlete prostřednictvím internetového formuláře informace o sporu včetně veškerých dokladů, komunikace stran či znaleckého posudku, ona pak osloví prodejce a snaží se docílit smírného řešení věci. V mnoha případech je tato cesta úspěšná. Navíc je celé toto řízení bezplatné a relativně rychlé. Samozřejmě pokud prodejce smíř uzavřít nechce, nezbude nic jiného než k soudu jít. ●

Rubriku připravuje Mgr. Jan Vobořil, Ph.D., spolupracující advokát Iuridicum Remedium, z. s.

Trápí vás dluhy nebo exekuce? Iuridicum Remedium nabízí zdarma právní poradnu pro seniory. Poradnu naleznete na adrese U Výstaviště 3. Objednávejte se na tel.: 776 703 170. www.iure.org

Vítání občánků

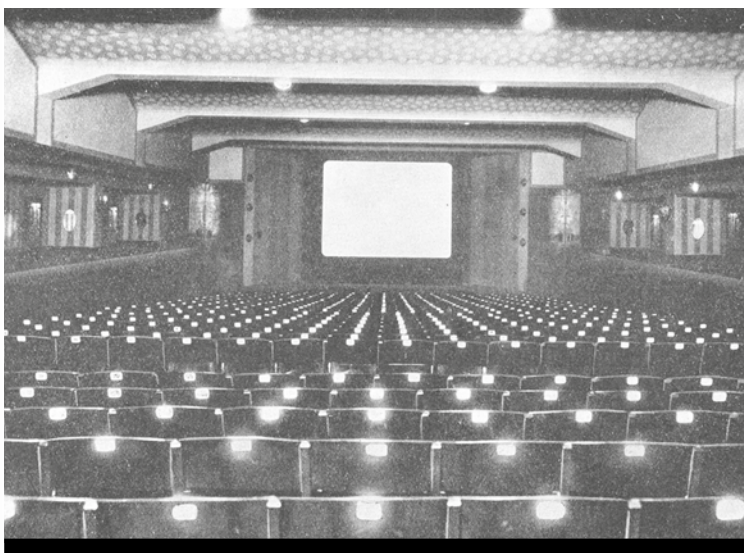
Další termíny slavnostního přivítání vašich dětí jsou 22. března a 5. a 19. dubna vždy od 14, 14.30 a 15 hodin. Kontakt: Kristýna Philippová, tel.: 220 144 014, philippovak@praha7.cz.

Právní poradna pro obyvatele Prahy 7

Právní rady

Nevíte si rady s nějakou právní otázkou? Přijďte ji bezplatně prokonzultovat do právní poradny, a to ve dnech 7. a 21. března od 15 do 18 hodin v místnosti č. 225.

Holešovická kina minulého století

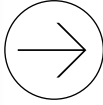
Naše čtvrt byla – neváhám to vyslovit – biografovou velmocí, celkem jich tu bylo šest, a přece netrpěly nedostatkem návštěvníků. Děti chodily jen na filmy mládeži přístupné, což bylo přísně kontrolováno. Sedadla byla rozdělena podle ceny lístků na oddělení: křesla, parket A, B, C, podle vzdálenosti od promítacího plátna. C byly obvykle první tři řady, ty byly nejlevnější, většinou za 1 korunu. V předsáli bývala šatna a pultík s občerstvením. Frajeři si nosili v zimě kabáty do sálu, i když to bylo oficiálně zakázáno. Uvaděčky byly na obou stranách sedadel a v sále mival službu i hasič. Nejdříve se promítaly reklamy a po nich filmový týdeník, v době mého dětství se jmenoval Aktualita. To už byl vstup do hlediště uzavřen, opozdílci museli čekat na přestávku, během které se roznášelo a prodávalo občerstvení. Já pamatuji na fredoledo, to byla taková ledová tříšť v papíru, asi za 50 haléřů. A pak teprve hlavní film. My kluci jsme měli nejraději kovbojky. Málo se dnes ví, že až do okamžiku, kdy Hitler vyhlásil USA válku, se v protektorátu Čechy a Morava běžně promítaly americké filmy, včetně Sněhurky. Během okupace týdeník oslavoval hlavně úspěchy hitlerovského režimu. Lidé ho proto dost bojkotovali a chodili do sálu až na hlavní film, což úřady neviděly rády. Stalo se, že po týdeníku už byl vstup do sálu uzavřen a návštěvníkům propadla vstupenka bez náhrady. To už býval v kině i strážník, někdy i „nenápadný“ člověk často v koženém kabátu. Všechny české filmy byly opatřeny německými titulky, německé českými.

Na Belcrediho třídě zhruba naproti dnešní prodejně květin na rohu Haškovy ulice bylo kino U krále Václava IV., ve Veletržní č. 61 kino Letná. V ulici Vinařská, dnes Františka Křížka, pak bylo a je dosud kino Oko. A konečně kino Veletrhy v podzemí Veletržního paláce. Pod „tratí“ bylo kino Domovina a kino a později filmový archiv s názvem Evropa, celý dům zmizel po „potopě“ v roce 2003. V tomto kině byla mezi 1. řadou a promítacím plátnem vzdálenost jen asi 1,5 m. O těch v prvních řadách se říkalo, že „lžou plátno“. Po promítání bylo možné navštívit historickou hospodu U Ungrů. Já osobně jsem měl nejraději kino Oko, ono bylo takové krásné nové a moderní.

Je pochopitelné, že jsme jako kluci prováděli i nepřístojnosti. Oblíbené bylo koupit si lístek do středu řady a během promítání odcházet na toaletu. V Evropě, kde bylo plátno blízko sedadel, se střelila bábřata (smotané papírky na gumě) na promítané scény. Velká švanda byla také hodné hlasitě kýchat a smrkat nebo jako usnout a hlasitě chrápat. Zažil jsem, že se rozsvítlo, přerušilo promítání, provinilec se nakonec přiznal pod pohrůžkou, že se zruší představení, a byl vyveden. ●

Luděk Steffl

Foto – pohled do biografu Domovina Lidově-výchovný dům, archiv Stanislava J. Václavovice

Máte ve svém archivu snímek či vzpomínku, o které byste se s našimi čtenáři rádi podělili? Napište nám na email: redakce@hobulet.cz nebo zavolejte na tel.: 220 144 142.

Akce Klubu seniorů

U Studánky 15	
28. 3.	Koty Swing Band - koncert (15 hodin)
Tusarova 42	
12. 3.	Virtuální zájezd do jižní Francie a Itálie se studenty VOŠCR (16 hodin)
15. 3.	Beseda s hercem Janem Kanyzou (15 hodin)
26. 3.	Virtuální zájezd do Dánska, Švédska a na Island se studenty VOŠCR (16 hodin)
Začátky vždy v 15 hodin, vstup zdarma. Změna programu vyhrazena.	

Výhody Klubu seniorů

Městská část Praha 7 provozuje Klub seniorů, který svým členům nabízí zajímavé akce a také slevy v partnerských kavárnách, kadeřnictvích, restauracích či obchodech. Seznam partnerů takzvané Senior karty se stále rozšiřuje. Jeho aktuální podobu naleznete na internetu, na nástěnkách v Informačních centrech MČ Praha 7 a na straně 34. Členství v klubu je zdarma. Přihlášky jsou k vyzvednutí v kanceláři Odboru kultury a sportu, 2. patro ÚMČ Praha 7, č. 207, a v informačních centrech. Po jejím vyplnění si mohou noví členové klubu přijít každou středu od 8.30 do 11.30 hodin pro svou členskou kartu do kanceláře č. 207, 2. patro ÚMČ Praha 7. Živnostníci a podnikatelé, kteří by rádi nabídli slevu seniorům z Prahy 7, se mohou hlásit na emailu: philippovak@praha7.cz, tel.: 220 144 014. ●

Pétanque a nordic walking pro seniory

Začínající i pokročilé hráče z řad sedmičkových seniorů zveme na pétanque hřiště u Letenského zámku v Letenských sadech. Doporučujeme volnočasové oblečení, herní pomůcky vlastní. Pro začínající účastníky bude vždy první čtvrtek v měsíci k dispozici informační servis ke hře. Hřiště je k dispozici v období od 5. 4. do 25. 10. vždy ve čtvrtek od 10 do 11.30 hodin. Vstup zdarma, rezervace není nutná. Sezónu zahájíme již v úterý 27. března v 10 hodin v malé zasedací místnosti č. 225, 2. patro ÚMČ Praha 7 prezentací spolku Pétanque Club LEAP, kde se dozvíte vše o hře pétanque.

Senioři z Prahy 7 se mohou zapojit i do jarního cyklu nordic walkingových procházek pod vedením profesionálních instruktorů. Vycházkové hole vám na místě zdarma půjčeme. Sraz je u planetária ve Stromovce vždy v úterý (kromě 1. a 8. května) v 10 hodin. Procházka trvá do 11 hodin.

Termíny: 17., 24. 4. 2., 9., 15., 22., 29. 5., 12., 19., 26. 6.

Vstup zdarma, rezervace není nutná.

Velikonoční jarmark

Dávné zvyky a tradice pohanských Velikonoc si můžete připomenout 2. dubna od 10 do 14.30 hodin v Ladislavově parku nedaleko Lighthouse u Libeňského mostu. Čeká na vás velikonoční jarmark, tradiční české a bavorské tance či výtvarná dílna pro děti. Akci pořádají studenti Vyšší odborné školy cestovního ruchu, vstup zdarma. ●

Lávka na Štvanici

Jak bude vypadat nová lávka na Štvanici a do Karlína, si můžete prohlédnout na výstavě výsledků mezinárodní soutěže v Kasárnách Karlín. Vystaveno zde bude všech 48 návrhů. V plánu jsou také dvě komentované prohlídky s autory vítězného návrhu. Výstava je otevřena od 16. března do 6. dubna na adrese Prvního pluku 2. ●

Podnikavý duch

Nikdy nevíte, kdy se vám v hlavě vylíhne neotřelý podnikatelský nápad. Co ale víte, je, že radnice Prahy 7 letos pořádá třetí ročník kurzů pro začínající podnikatele Podnikavá 7. Startuje se v dubnu. Dost pravděpodobně se tu opět sejde pestrá společnost podnikavců a podnikatelů, kteří na Sedmičce žijí a/nebo chtějí provozovat svůj byznys. Lektori a lektorky je naučí sestavovat finanční plán nebo efektivně prezentovat projekty. A pokud si frekventanti vezmou tyto rady k srdci a svůj nápad přetaví ve skutečnost, obohatí Prahu 7 nejen o další výnosy z daní, ale i o novou škálu podniků, obchodů a inovací.

Z elegantních šálků na stole se line vůně kávy a mísí se s oděrem psích granulí ve vedlejší misce. Lucia Pivarčiová vytahuje z tašky ještě jednu pro srovnání. „Granulím výživové hodnoty nechybí, ale aby byly trvanlivé, je v nich spousta konzervačních látek a dochucovadel a živiny se do nich částečně dodávají zpětně. Je to, jako byste jedli čerstvý steak a polévku z prášku. To je asi ten rozdíl,“ vysvětluje.

V druhé misce je čerstvé kuřecí a hovězí maso, zelenina a oleje, které podporují dobré psí trávení. Je to jedna z mnoha variant denních

porcí pro psí mazlíčky, jejichž majitelé je chtějí žít zdravě, ale nemají čas na takzvanou metodu BARF (anglická zkratka, v překladu biologicky vhodná syrová strava). Lucia Pivarčiová a její Barf & Go připraví vyváženou stravu za ně s ohledem na psí váhu, věk a fyzickou aktivitu. Majitel pak jen vytáhne dvakrát denně z mrazáku balíček s nepranými jehněčími dršťkami a letními jablky zalitými ostropestřecovým olejem, se zvěřinou míchanou s treskou nebo další pokrm. Za měsíc si pošle pro další dávku balíčků. Ušetří tím čas, během něž by musel metodu BARF studovat, vymýšlet menu a dlouho zpracovávat neobvyklé a v menším množství těžko dostupné druhy masa.

„Například když je pes ještě štěně, tak mu kosti v jídle musíte drtit. Já jsem je doma drtila paličkou a celá kuchyně vypadala jak po vraždě – všude krev,“ vzpomíná Lucia Pivarčiová na doby, kdy zpracovávání masa pro psy ještě neměla jako živnost a vařila jen své australské kelpii. Dnes má pomocníci a mezi patnácti a dvaceti klienty.

Loni na podzim vyhodnotila odborná porota složená ze zástupců městské části Praha 7, úspěšných podnikatelů a pořadatelů druhého ročníku kurzu Podnikavá 7 Luciin Barf & Go jako nejlépe připravený projekt. „Má to opravdu promyšlené, pod veterinárním dohledem, každému pejskovi na míru. Je to projekt vhodný pro malé podnikání, protože neexistuje velký subjekt, který by se tomu věnoval. Lucia má velký potenciál,“ vysvětlil udělení první ceny Zbyněk Mátl, organizátor kurzu a navazující soutěže.

Sedmičky

Text – Daniela Vrbová pracuje jako redaktorka ČRo Plus. Jako novinářka absolvovala stáže v BBC a v dánském týdeníku Weekendavisen. V Praze 7 žije za posledních patnáct let na třetí adrese, což si vykládá tak, že jsou si se Sedmičkou souzeny.
Ilustrace – Nikola Hoření

Projekt de facto splňoval i soutěžní kritérium pozitivního společenského dopadu. Zdravé psí trávení totiž souvisí s čistotou na ulicích. „Po granulích trápí zvířata plynatost a často jim smrdí z tlamy,“ tvrdí Lucia. „Dáváme klientům možnost týden si naši stravu vyzkoušet, ale už po 3–4 dnech vidí, jak je trávení jiné. Hovínka nejsou nabobtnalá, ale krásně tvrdá jako kamínky. Lehce je posbíráte, což je pro pejskaře, který to řeší každý den, vážně významný benefit,“ směje se a upije kávy.

Elegantní nádoby

Šálek, do něž Lucie kávu dostala, stejně jako tenkou sklenici a ručně vyráběný skleněný džbán na vodu, nabízí společnost TABLO. V roce 2014 ji na Letné spustila vystudovaná designérka Iva Tattermuschová s kolegou Jiřím Novotným. V TABLO však Iva vývoj produktů přenechala jiným a spíše komunikuje s výrobci a zprostředkovává prodej: hotelům, restauracím a velkým firmám.

Jejímu dosud největším úspěchem je proniknutí misky Srdce a vázy Cibulka do obchodu s designem v newyorském Muzeu moderních umění (MoMA). „Sbalila jsem vázičku a misku do kufru a odletěla jsem do New Yorku, kde jsem si domluvila schůzku s manažerem design storu,“ prozrazuje Iva. „Určitě na tom má zásluhu Podnikavá 7, protože jsem díky ní získala úplně nový drive. Samozřejmě jsem měla nějaké osobní kontakty, ale až tehdy jsem se odhodlala.“

Jejímu přáním je, aby se momentálně malová středněsériové prodeje TABLO posunuly do velkých objemů a zacílily i na soukromé odběratele. „Abychom se demokratizovali pro spotřebitele; něco jako nová Ikea. Ale ne abychom vyráběli pod cenou,“ vysvětluje designérka.

I TABLO zabodovalo v soutěži o nejlepší začínající podnikatelský nápad, přestože v době, kdy Iva na přednášky a semináře chodila, už společnost fungovala přes dva roky. Jenže kvůli jejímu angažmá na fakultě umění a designu a osobní situaci bylo TABLO – jak mladá majitelka říká – „spíš zaparkované“.

Jaké jsou nejlepší podniky na Sedmičce?

Máte oblíbený bar, kavárnu či restauraci? Od 1. do 15. března můžete na stránkách www.nejlepsinasedmicce.cz do soutěže nominovat svůj oblíbený podnik. Všechny podniky z loňska budou do soutěže zařazeny automaticky. Kategorie budou stejné jako loni s výjimkou kategorie Zdravotníci, lékárny a komunitní služby (pro ně můžete hlasovat v kategorii Ostatní).

Samotné hlasování bude probíhat od 15. března do 8. dubna na stránce www.nejlepsinasedmicce.cz. Výsledky budou vyhlášeny 18. dubna, absolutní vítěz (pakliže bude jiný než loni) bude mít prostor pro rozhovor v Hobuletu, první tři podniky v rámci celé soutěže získají poukázku na inzerci v Hobuletu.

www.nejlepsinasedmicce.cz

Kurz Podnikavá 7 jí znovu vlil krev do žil. „Iva Tattermuschová je živel. Je odsouzena buď k velkému úspěchu, nebo k neviditelnému podnikání. Výrobky vybírá tak citlivě, že když je potom vezmete do ruky, už je nechcete vrátit. Prostě úplně jiný pocit než běžné spotřební zboží,“ píše na TABLO chválu Zbyněk Mátl.

A Iva mu uznání vrácí: „I když máte byznys zformulovaný a rozběhnutý, začnete se v průběhu času topit v operativě. To nikoho nemine. Člověk pak začne zapomínat na tu střechu, jak firma vypadá zvenčí. V tomhle byl pro mě kurz zajímavý, protože jsem si mohla líp ujasnit to, co komunikujeme navenek.“ Nejvíce ji zajímaly přednášky o obchodních strategiích a finančních plánech, protože na fakultě umění a designu se tyto nástroje pro přežití v komerčním světě nevyučují. A potom také setkání s ostatními lidmi, kteří mají díky podnikání podobné problémy a hledají vhodná řešení.

Rodinné tapety na míru

Spolužáky z kurzu kvitovala i třetí finalistka, Marie Janíková: „Lidé mají obvykle spoustu nápadů a plánů, ale málokdy se jim podaří dostat k nim opravdu rozumnou zpětnou vazbu. Obklopují se většinou známými nebo rodinou, kteří bývají nekritičtí nebo si podnikání vůbec nedokážou představit v celé šíři. Takže odvalu k tomu, abych svůj nápad rozvinula dál, mi určité daly ty semináře, lépe řečeno ta skupina. Byla až terapeutická.“

„Terapie“ ve formě neformálních diskuzí se odehrávají o přestávkách mezi přednáškami nebo při navazujících posezeních v lokálech po Praze 7. Marie na nich probírala plán spustit rodinný podnik s tapetami na míru do dětských pokojů. Její manžel výtvarník by je podle přání zákazníka kreslil a Marie by nabízela všechny věci okolo.

Skoro půl roku po úspěchu v soutěži ale tapety nikomu pokoj nezdobí. „Všechny přípravné věci jsou hotové, ale nakresleného zatím není nic, manžel má tvůrčí pauzu. Se dvěma dětmi trpí naše rodina akutním nedostatkem času, takže od skončení semináře

jsme se zatím moc neposunuli. Věřím ale, že letos se nám ten rozjezd podaří,“ říká Marie. Po dobré zkušenosti s podnikatelským inkubátorem doporučila účast v dalším ročníku také svému manželovi.

Zbyněk Mátl popisuje Marii Janíkovou jako tichou vodu, která porotu překvapila. Její projekt má podle něj velký potenciál na trhu – „v době, kdy všichni staví a rekonstruuji“. V obecné rovině pak Mátl upozorňuje, že podle jeho zkušenosti bývá nápad na podnikání to nejlehčí a nejpřeceňovanější. „Mnohem hodnotnější je, když je člověk schopen nápad dotáhnout do praxe,“ říká.

Podnikatelské podhoubí na Sedmičce

I František Vosecký, radní pro podporu podnikání, vidí pro všechny tři vítězné projekty uplynulého ročníku Podnikavé 7 v této čtvrti nadějný trh. A právě vztah k Sedmičce bude v dalším běhu kurzu důležitým kritériem, pokud opět převáží poptávka nad volnou kapacitou: zájemce o kurz by tu měl ideálně bydlet nebo sem směřovat své podnikání. Navíc bude závěrečná soutěž tentokrát otevřená široké podnikatelské veřejnosti, bez ohledu na to, zda dotýčný kurz absolvoval a v jaké fázi se jeho či její nápad nachází.

Důvod je jednoduchý. „Když se díky našim kurzům stanou úspěšní podnikatelé ještě úspěšnější, budou více vydělávat, platit vyšší daně a my z toho v konečném výsledku také dostaneme více peněz. Jakkoli je ta částka ve výsledném odečtení malá, pořád v rozpočtovém určení daní platí přímá úměra,“ říká radní Vosecký.

To však podle něj není všechno: „Díky podnikání s přidanou hodnotou mohou na Sedmičce vznikat další kvalitní pracovní místa. A za třetí podnikání podporuje lokální charakter a trh. Třeba účastníci, co se soustředili na gastrobyznys, se zapojují do místních farmářských trhů a propojují se navzájem.“

To mimo jiné potvrzuje i Lucia Pivarčiová, která své zákazníky získávala nejprve letákovým nábořem v parku a později na farmářských trzích a přes sociální síť. Ale i Iva Tattermuschová si díky kurzu všimla, jak na Sedmičce vyrůstá kulturně-podnikatelské podhoubí. „V roce 2010 jsem si v Havanské otevřela svůj vysněný design shop a byla jsem tady jedna z prvních obchodnic s designem,“ vzpomíná. „Dnes na Letenském náměstí běžně potkávám velká designérská jména a obchody tu rostou jak houby po dešti.“

Kolik je přesně na Sedmičce registrováno společností, není podle Františka Voseckého lehké určit. Sám pracuje s číslem osmnáct až devatenáct tisíc zaregistrovaných firem, ale určité procento jsou už jen prázdnicové schránky, případně subjekty, které o sobě zveřejnily minimum informací. Jsou tu velcí hráči jako Alza nebo Mall.cz i drobní živnostníci. „Nejen z čísel, ale i pocitově víme, že je tu velké množství kaváren a designových obchůdků. Provozoven je tu asi šestnáct set až dva tisíce,“ říká radní. Rybárna, kterou si pro Letnou přál před zahájením druhého ročníku Podnikavé 7, však zatím neotevřela žádná.

Z přednášek do praxe

„Moje obzory, v čem všem se dá podnikat, nelze rozšířit, protože podle mě lze podnikat v čemkoliv, za co je někdo ochoten dát jakýkoli obnos,“ nenechá se nasytit Zbyněk Mátl, který řídí a vzdělává management ve finančně poradenské společnosti Partners. Reaguje na dotaz, jestli ho v kurzech někdo svým podnikatelským nápadem překvapil. Šíře záběru je tu totiž opravdu široká: od rukodělných a designových živností přes bankomaty na bitcoiny, advokátní a realitní kanceláře či gastronomii až k novým technologiím. Právě nejrozličnější předměty podnikání odlišují podnikatelský inkubátor Prahy 7 od dnes tak populárních startupových inkubátorů. Ty se zaměřují hlavně na inovace, poněvčas ty technologické.

Když má ale Zbyněk Mátl zmínit podnikatelský nápad, který ho zaujal, odpoví stejně jako radní František Vosecký: True Shiitake. Tento projekt Dalibora Sýkorovského a Jakuba Dvořáka učí Čechy zamilovat se do hub šitake. Ty jsou někdy označovány za superpotravinu, protože kromě různých vitaminů a živin obsahují i takzvanou umami, neboli „pátou chuť“ (doplňuje spektrum sladké, slané, hořké a kyselé). V areálu poblíž Káraného u Prahy namáčejí mladí obchodní partneři dubové kmeny a speciálním způsobem do nich očkují podhoubí. Jedná se o tradiční japonskou metodu – většina hub šitake je totiž jinak pěstována na pilinách.

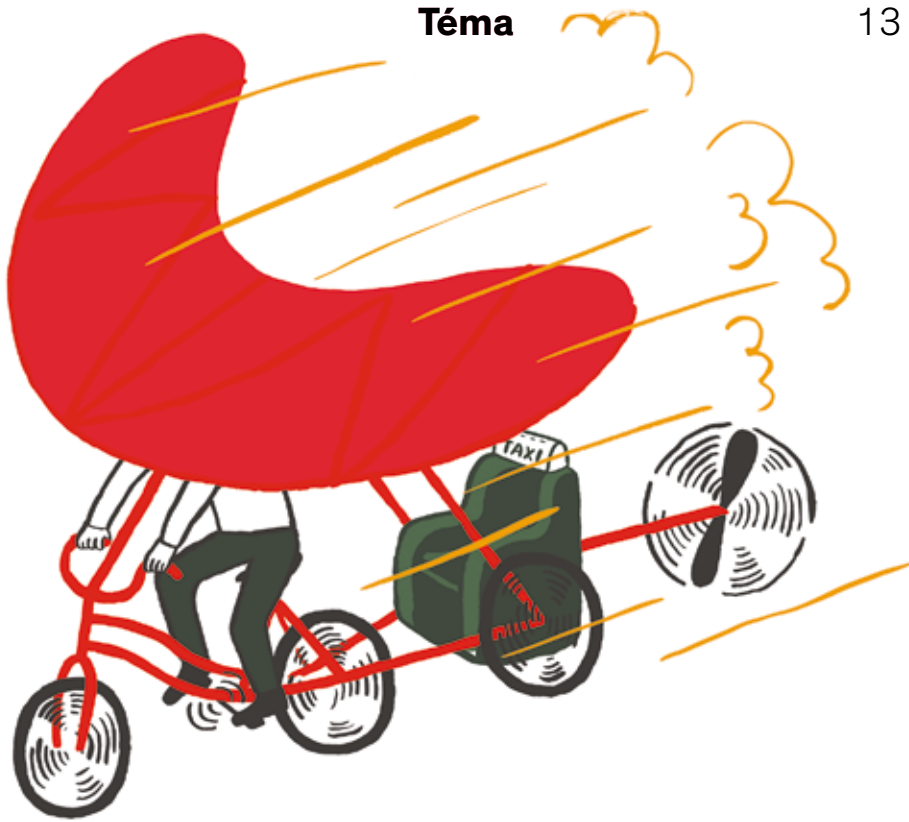
„Na kurz Podnikavá 7 jsem chodil první rok, kdy jsme měli kmeny naočkované, ale zatím jsme ještě nic neprodukovali,“ říká dnes Dalibor Sýkorovský. Pochvaluje si, že mu přednášky umožnily o projektu kriticky přemýšlet, naučily ho základům finančního plánování a dodaly mu odvalu. „Bylo to hrozné přínosné. A je dobře, že některé lidi to motivuje a jiné odradí,“ myslí si.

Získejte impulz pro své podnikání v inkubátoru Podnikavá 7

První týden v dubnu startuje cyklus volně navazujících večerů pod značkou Podnikavá 7. Začínajícím podnikatelům nabídne recept, jak na funkční podnikatelský plán, kde vzít odvalu a kapitál, jak jednat s investory či jak se vyhnout zbytečným rizikům. Semináře povedou inspirativní osobnosti a úspěšní podnikatelé.

Projekt vyvrcholí v září soutěží o nejlepší podnikatelský záměr a vítězové získají hodnotné ceny. Do soutěže se mohou přihlásit i soutěžící, kteří neabsolvovali vzdělávací cyklus. Účast bude zpoplatněna (veškeré vybrané poplatky budou použity na finanční odměny pro vítěze). Přednost mají obyvatelé Prahy 7, podnikatelé se sídlem v Praze 7, případně soutěžící se záměrem umístit sídlo firmy na Sedmičku.

Přihlaste se na emailu: voseckyf@praha7.cz
tel.: 220 144 107, 736 676 676
www.facebook.cz/podnikava7

Jak se jeho podnikání daří dva roky po absolvování kurzu? „Od letošního jara máme předdo-mluvených 70 procent produkce do restaurací, na trhy a ke koncovým zákazníkům, tak věřím, že se nám to povede. Podnikání je drsné, ale krásné,“ uzavírá.

Dalibor Sýkorovský se soutěže v závěru kurzu nezúčastnil. Zato Petr Andrs ano a stal se historicky prvním vítězem s nejlepším začínajícím podnikatelským nápadem. Porotu zaujal svými inventurními váhami pro gastronomické podniky (psali jsme o nich v Hobuletu č. 1/2017). Ty však zatím žádný podnik nepoužívá. „Projekt je u ledu, žádný zájemce se mi od té doby neozval a mně chybí motivace,“ říká Andrs na rovinu. „Ale zato jsem rozjel byznys s kuchyňskými noži v holešovické tržnici. Tam poznatky z kurzu úročím. A ostatně i v běžném životě se to, co se na kurzech dozvíte, hodí,“ naráží na přednášky o sebe prezentaci.

Podnikatelky ze Sedmičky

Při pohledu na seznamy frekventantů Podnikavé 7 si nelze nevšimnout, jak vysokým procentem jsou zastoupené ženy. Dokládají to ostatně finalistky soutěže druhého ročníku. Čím to je? A uvažují o podnikání jinak než muži?

Zatímco Zbyněk Mátl to vysvětluje mužským egem („co bychom si my muži nechávali radit? Znáte to, návody jsou přece pro hlupáky a příprava pro zbabělce“), František Vosecký si zase všimá, že ženy ke svým podnikatelským nápadům chovají až mateřský cit. „Víc na nich lpějí, věří jim a chtějí je zachovat. V případě textilních a designových živností to není špatně. Ale jinak nevím. Podnikání je cesta a málokdy se člověk treť na první pokus a uspěje hned s prvním záměrem. Z mého pohledu by na tom člověk moc lpět neměl,“ myslí si radní pro podnikání.

Oslovené vítězky zase zdůrazňují roli osobního, respektive rodinného života. Vyřešený osobní život je důležitý „energetický zdroj“, díky němuž dává podnikání smysl. Mateřská dovolená zase často funguje jako mezník, kdy člověk bilancuje dosavadní kariéru a přemýšlí, zda v ní stejně pokračovat i nadále. Marie Janíková a Lucia Pivarčiová ji dokonce považují za pozitivní diskriminaci žen, protože s ní dostanou v životě proluku, kdy si mohou podnikání zkusit, jelikož po dohodě s partnerem je rodina nějakou dobu tak jako tak závislá hlavně na jeho příjmech.

„Já bych si ale na mateřské schůzku s manažerem v New Yorku domluvit nemohla,“ upozorňuje Iva Tattermuschová a všechny tři tak docházejí k závěru, že roli mateřské v podnikání nelze zobecňovat, protože každý typ byznysu si žádá něco jiného. Na čem se ale shodnou, je, že absolvování Podnikavé 7 vřele doporučují. „Za to má u mě vedení radnice velké plus, že dělá něco pro drobné podnikatele. A potom třeba anketa Nejlepší na Sedmičce, to má pro podnikatele také velký význam. Neslyšela jsem, že by podobné programy byly i v jiných městských částech,“ shrnuje Lucia.

Třetí běh

Na co se tedy těšit v třetím ročníku Podnikavé 7? „Pokud máte záměr, který je hratelný, posuneme vás k němu. Pokud vidíte, že má trhliny, které je potřeba odstranit, pomůžeme vám taky. Je to vlastně nekomerční podpora podnikatelských záměrů. Budeme v tom pokračovat, dokud nás to nepřestane bavit,“ láká Zbyněk Mátl.

František Vosecký připojuje, že letos je v plánu i speciální blok o společensky odpovědném podnikání a hodnotnější ceny v soutěži. Aby z podnikavců a podnikatelů měla Sedmička ještě větší přínos. ●

Jako malý kluk viděl bourat Zátory, chodil na piano a skládal první skladbičky. Dnes je z něj mezinárodně uznávaný dirigent a skladatel soudobé vážné hudby. Marko Ivanović, jehož otec pochází ze Srbska, čerpá inspiraci z tamního folkloru, rád si ale pustí třeba i Beatles nebo Stinga.

Text – Klára Janicki Foto – Anna-Marie Berdychová

Poslední kluci Zátoráci

Umíte si představit týden bez hudby?

Umím, je to šance vypnout. Nerad bych se dostal do situace, aby mi byla hudba protivná. Znáte to, když tomu člověk hodně dává, tak se, místo aby si to užíval, stává dělníkem umění. Takže jsem rád, když si mohu od hudby odpočinout.

Takže si to ordinujete sám...

Více méně, ono to tak i vyplyne. Sezony jsou dané, přes léto se moc nehraje, takže to se snažím vypnout a být s rodinou.

A co vaše podvědomí? Nemáte to náhodou tak, že vám hraje hudba v hlavě vlastně neustále?

No, vlastně asi jo...

A co vám hraje teď?

„Má maměnka cosi má“, protože Nikola (syn Marka Ivanoviće - pozn. red.) to teď skoro hodinu hrál na lekci klavíru. (smích) Je to samozřejmě to, čemu se člověk bezprostředně věnuje...

Takže to nebývá třeba nějaká pop music?

Ale jo, bývá, já si rád vyčistím hlavu nějakým populárem. Žánrově jsem dost nevyhraněný, takže mám rád opravdu nejrůznější hudbu. Třeba srbský starý rock, pop ze 70. a 80. let a obecně evropskou hudbu, třeba Beatles nebo Stinga. Hodně mám taky rád etno hudbu. V autě mám flešku, kde mám mix toho všeho, chvíli poslouchám flamenco a pak třeba bělehradský rap. Vážnou hudbu ale dokážu poslouchat pouze aktivně, takže když si chci odpočinout, tak spíš ne...

Spolu s muzikologem Petrem Kadlecem se již deset let snažíte vážnou hudbou oslovit dospívající mládež i dospělé - máte recept, jak na to?

Já jsem pět let učil na hudebním gymplu a strašně mě to bavilo. Sám si vzpomínám, když jsem

byl na střední škole a učitelé nás tam seznamovali s vážnou hudbou a dokázali nás strhnout svým nadšením. Snažili se nám zprostředkovat zážitek hudby, který je úplně nenapodobitelný jiným druhem umění či životní zkušenosti. Ten zážitek je navíc o to umocněnější, čím víc člověk o tom dle ví. Pochopil jsem totiž, že odstup mladé generace vůči vážné hudbě pramení z toho, že netuší, co je na tom tak zvláštního, zajímavého. Takže ten model našich edukačních koncertů je v podstatě pořád stejný. V první půlce se snažíme do jedné konkrétní skladby proniknout, ukázat, co je na ní zajímavého, jak by to mohlo znít, ve druhé části poskytneme skladbu vcelku. A máme pocit, že to takto funguje. Samozřejmě, že se to prověří, až ty generace odrostou, ale zrovna nedávno se nám hlásil jeden středoškolský pedagog, který vzpomínal na náš úplně první koncert, kde jsme představovali Beethovenovu Osudovou symfonii - a pro něj, tehdy studenta, to bylo úplně první setkání s klasickou hudbou, které jej nasměrovalo k zájmu o vážnou hudbu. A to je přesně náš cíl.

Moc hezky jste mluvil o zážitku, který hudba dokáže zprostředkovat. Pamatujete si na ten váš?

Ono toho bylo asi víc, ale v hlavě mi utkvělo, když mi bylo asi 14, byli jsme u nějakých známých v Srbsku a najednou tam běžel záznam z Pražského jara se Zdeňkem Košlerem. Byla to Má vlast, část Blaník. Máma mi kdysi pouštěla Vltavu a Šárku, myslela, že tohle mě bude bavit, ale ten Blaník už ne. A mě to tehdy strašně uchvátilo a říkal jsem si, že musím odjet do té Prahy studovat hudbu. Myslím, že to mě tehdy dost životně nasměrovalo.

Pak tedy následovalo balení kufru a stěhování do Prahy?

No hlavně přijímačky na konzervatoř. Já jsem si tehdy říkal, jestli se budu věnovat počítačům, nebo muzice, a vlastně tohle byl ten zlomový moment, kdy jsem se rozhodl, že přijímačky

zkusím. Vůbec jsem netušil, do čeho jdu, protože rodiče nejsou hudebníci. Možná že kdyby byli, asi bych nebyl takový idealista, protože teprve teď vidím, co to obnáší se hudbou uživit a jak moc je k tomu zapotřebí štěstí. Potkat ty správné lidi ve správný okamžik, být na správném místě atd. - kromě talentu samozřejmě. Ten má ale spousta lidí, opravdu je to někdy i souhra okolností...

Nikdy jste si neříkal, že jste měl jít spíš na to programování?

No vlastně ani ne. Někdy mi to sice chybí, ale ono skládání je vlastně tak trochu jako programování.

Pamatujete si, kdy jste složil úplně první skladbu?

Já jsem začal klasicky, chodil jsem do hudebky na klavír, to bylo ještě v Srbsku. Bylo mi sedm a místo přehrávání skladeb mě už od začátku bavilo právě vymýšlet si melodie a zapisovat si je. Když jsem přijel do Prahy na přijímačky, věděl jsem toho o hudbě dost málo. Na koncertě vážné hudby jsem do té doby byl asi třikrát, možná dvakrát v opeře, pamatuju si, jak se učitelé u přijímaček na sebe pobaveně koukali. Byl to obrovský kontrast. Přijel jsem ze Smederevské Palanky, kde byla hudebka, kino a jedno amatérské divadlo, do centra dění - byl to úplně jiný svět. Pak jsem měl velké štěstí na pedagogu. Byl jsem první žák vynikajícího sbormistra Miroslava Košlera, bratra Zdeňka Košlera, se kterým jsme si hned padli do noty, byl to takový můj dirigentský táta.

A s Prahou 7 jste se sžil kdy?

No jeřda, rodina mojí maminky, to jsou dlouholetí Holešovičáci, později Trojáci. Můj prapradědeček koupil v Holešovicích za praprababičino věno někdy začátkem 20. století dům. Tam se narodila moje prababička i moje babička, která se pak odstěhovala do takového zahradního domu do Troji. Já sám jsem se narodil v Troji

a chodili jsme za pradědečkem do Holešovic. Když pak vypukla válka v Jugoslávii, tak se rodiče přestěhovali zpět do Čech a žili v tom velkém domě u pradědečka. Jestli znáte knížku Boříkovy lapálie, tam jsou kluci Zátoráci. Z ulice Na Zátorách dneska zůstala jen tři čísla popisná, i když to dřív vlastně byla nejdelší ulice v Holešovicích. Z těch tří čísel je dnes jen jedno obytné a to je to naše, takže já a můj syn jsme teď jediní dva kluci Zátoráci. (smích)

Máte na staré Zátory nějakou vzpomínku?

Vzpomínám si, že když se staré Holešovice bouraly, to jsem byl malý kluk, naproti bylo zbořeníště a babička mi ukazovala jednu zavřenou výlohu, kde byla mlékárna, pak mám v hlavě obrázek takového polorozbořeného činžáku a nahoře v patře byla půlka podlahy a na ní stál hrnec. To mě tehdy jako malého fascinovalo, proč tam někdo na té podlaze nechal ten hrnec. Je to hrozná škoda, že se to zbouralo.

Takže je skoro zbytečná otázka, jestli to tady máte rád...

Mám to tu rád, moc. Není to tak dávno, kdy to tady mělo charakter průmyslové periferie v dobrém slova smyslu, byla to taková ta čtvrt ostrých hochů. Před několika lety se to tu s tou generační proměnou začalo měnit i sociálně a to mi moc vyhovuje, začal jsem být pyšný. Je tu najedou strašná spousta lidí, kteří se zajímají o tuhle čtvrt, už to není jen místo, kde přespím, a jdu do práce - což samozřejmě souvisí se sociálním zabezpečením, protože je tu prostě hodně lidí, kteří na to mají čas...

Loni v létě se v médiích objevila informace, že pražští radní by rádi na Vltavské v budoucnu postavili nový koncertní sál. Potřebuje ho Praha?

Stoprocentně potřebuje. Rudolfinum je sice krásný koncertní sál, ale není dostatečně velký. Není to sál na velký romantický repertoár. Praha jako kulturní metropole nový sál rozhodně potřebuje. Co jiného by mělo v Praze stát než koncertní sál? Máme tady řadu sportovních hal, přitom naše hudba má takové zahraniční výsledky...

A Vltavská je podle vás dobré místo?

Určitě. Vim, že se uvažovalo o Paláci kultury, ale tam by ty úpravy stály mnohem víc než postavit nový sál - to místo by bylo asi ještě zajímavější a atraktivnější. A coby patriot jsem samozřejmě rád, že se uvažuje o Vltavské. Je to jenom dobře, je to prostě nutnost.

Chodíte vlastně na koncerty?

Bohužel není tolik času. Výhodou dnešní doby je dostupnost nahrávek, což je ale samozřejmě jiný zážitek, než když jste skutečně na koncertě. Uvědomuji si, že chodím strašně málo, vlastně chodím hlavně na své koncerty. (smích)

A užijete si to i takhle pracovně?

Chytne mě to úplně stejně, jako kdybych seděl v publiku.

Jaké to vlastně je být dirigentem?

No, celkově je to hodně zvláštní povolání, které je spíše nenáviděné. Takže jakkoliv jste třeba kamarád s předotlivými muzikanty, ve chvíli, kdy stojíte před orchestrem, už to nejsou

kamarádi, ale členové orchestru, členové skupiny, která vnímá dirigenta v ideálním případě jako vedoucího pracovníka se všemi klady i zápory a v horším případě, což je dost často, jako nepřítele, který po nich pořád něco chce, pořád je opravuje. Je to takové atypické hudební povolání. Někdy se říká, že dirigent je muzikant, který když udělá chybu, tak to nemusí být slyšet. Pokud je tedy orchestr dobrý a nenechá se zmást. (smích) Je samozřejmě zcela legitimní otázka, k čemu tam dirigent je, zda by to neza hrál ten orchestr sám... Dobré orchestry ano, často velmi dobře, jsou totiž zvyklé se poslouchat a cítí tu skladbu stejně. Úkolem dirigenta je sjednotit názor na skladbu. V notách je spousta věcí - je tam třeba napsáno zahrát silně, ale jak silně, jestli je to už moc, jestli třeba trombonista není silnější než housle... to je úkol pro dirigenta. U mladších orchestrů jsou to pak zcela elementární věci, jako aby to bylo spolu, včas atd.

Slyšíte v tom velkém orchestru, když někdo udělá chybu?

Slyším, ale ne vždycky dokážu přesně identifikovat, kdo to byl. Ale jsou dirigenti, kteří mají mnohem lepší sluch než já, třeba Zdeněk Košler tím byl pověstný. Ten dokázal přesně říct, tenhle tón jste zahrál a měl tam být tamten. Takto geniální tedy nejsem, ale poznám, když to není dobře.

Jak moc je dirigování fyzicky náročné, zpotíte se?

Určitý výdej energie tu je, ale ne zas tak zásadní, že bych hubnul. Ale já se strašně potím, takže mám neustále prosolený frak a v čistírně vzdyc ky sprásknou ruce, když jim to tam přinesu. Je pravda, že dirigent se hodně zpotí. Na druhou stranu ten pohyb, který dělá, to uvolněné mávání rukama je vlastně hrozně zdravé, takže člověk netrpí nějakými profesními zdravotními problémy. Na rozdíl od muzikantů, u kterých se dřív nebo později dostává křeč v rukou, problémy se zády nebo se sluchem. Třeba hráčům, kteří sedí blízko žestových nástrojů, pomalu sluch odchází, ale to se samozřejmě týká i dirigentů.

A co vaše dirigentská taktovka, máte nějakou s příběhem?

Mám. Můj profesor Miroslav Košler mi daroval taktovku Zdeňka Košlera, kterou ten získal od svého učitele Václava Talicha. S tou ale neditriguju, mám ji vystavenou, abych neusnul na vavřínech. Jako takový závazek. (smích)

Divadelní herci často mluví o tom, jak komunikují s publikem. Dokážete i vy zády k obecenstvu vycítit energii publika?

Ano, určité dokážu říct, jestli jsou pozorní, nebo ne, jestli je to zaujalo, nebo naopak...

Takže tomu pak odpovídá délka potlesku?

No, s tím potleskem je to zrádné, protože ten často vypovídá spíš o tom či onom orchestru, městě či zemi.

Jsou největší tleskači Italové?

Těžko říct. Spíš mě napadá, že třeba extrémně málo se tleská v Asii, tam bývá jeden velký potlesk a pak už nic. Takové to, co známe u nás, že se tleská znovu a znovu a vyvolává se, tak to tam úplně zvykem není...

A co mentalita orchestru?

Já zas takové mezinárodní zkušenosti nemám, ale rozdílů určité jsou. Třeba v Německu nebo ve Spojených státech, tam je znát velká míra profesionality už během zkoušení - na první zkoušku přicházejí hudebníci připravenější. Nějaké neshody se neventilují na zkoušce, ale prostřednictvím koncertního mistra po zkoušce. Ty výbuchy emocí - to zažívám jediné v Čechách. (smích)

Má Česko, co se hudby týče, pořád ve světě dobrý zvuk?

Určitě, hlavně díky našim skladatelům. Momentálně nejvíc frčí Janáček a pak Dvořák, hlavně co se opery týče, v závěsu jsou pak Martinů, Smetana a dejme tomu Suk. Ale taky se hraje Zelenka, Stamíc nebo Benda. Máme tady vlastně celou skladatelskou školu počínaje klasicismem až po první polovinu 20. století. Světových hudebních kultur vlastně tolik není - to je italská, německá, francouzská, ruská a pak naše. Angličani třeba mají pár solitérů, ale nemají takovou kontinuální tradici. Je to podle mě něco, na co jsou Češi ještě stále málo pyšní. Stále se mluví o českých sportovcích, což všechna čest. Nicméně daleko víc lidí ve světě zná Antonína Dvořáka než Jaromíra Jágra. (smích) Naši politici si často neuvědomují, do jaké míry je naše kultura vlastně exportním artiklem.

Vy jste ostatně připravoval Janáčkovu operu ve Švédsku.

Ano, dokonce dvě, Jenůfu a Věc Makropulos. To je skvělý úkol. Člověk se cítí být apoštolem české hudby v zahraničí, prezentuje to nejlepší z naší hudby lidem, kteří ji nikdy neslyšeli, je konfrontován s přímou reakcí, která je vesměs pozitivní. Zároveň je v pozici, kdy může tvrdit, že tohle je naše interpretační tradice a je to nepochybnitelné, protože není s kým to srovnat. (smích) To byly skvělé zážitky...

Je to ta největší meta?

Já myslím, že ano. Hodně dirigentů, se kterými jsem o tom mluvil, mi říkalo, že to je přesně jejich sen. S výbornými hudebníky a zahraničními sólisty dělat věc, kterou oni neznají a kterou naopak my známe dobře a rozumíme ji. Navíc dneska se naše opery v zahraničí dělávají převážně v češtině. V současnosti je skutečně čeština jedním z mála jazyků, které se operní pěvci učí, právě proto, aby mohli dělat Janáčka. Italština, němčina a potom čeština.

Mluvil jste o skladatelské tradici, tu věřím, že rozšíříme i o jméno Ivanovič...

Já sám se nehodlám poměřovat s těmito velikány, ale jsem také skladatel, byt momentálně více času věnuji dirigování. Nicméně skládání se držím, byt se nyní věnuji spíše hudbě užité k divadlu nebo rozhlasovým hrám, ale píšu i hudbu autonomní - teda aspoň se snažím si na ni najít čas. Mám velké štěstí, že na Pražském jaru budu mít letos premiéru svého písňového cyklu. Obecně mě velmi baví vztah hudby a textu nebo dramatu. Proto se věnuji i operní tvorbě. Ještě na škole jsem složil operu. Pak jsem s Milošem Formanem upravoval operu Suchého a Šlitra Dobře placená procházka. A v roce 2012 jsem vytvořil rodinnou operou Čarokraj. Měli jsme 60 repríz a pořád bylo plno. Na soudobou operu to bylo dost velké číslo. Momentálně pracuji

s Davidem Radokem na další opeře, tentokrát pro Národní divadlo v Brně.

Jak vlastně probíhá tvůrčí proces skládání hudby?

Skladatel si to musí takzvaně vysedět a snažit se. Někdy to jde, někdy ne. Někdy něco napíšete a druhý den to zahodíte, ale bez těch hodin u klavíru nebo u stolu se to zkrátka nedostaví. Jsou skladatelé, kteří píší lehce a vysypou to z rukávu. Já jsem ten, který to musí vypotit, aby se ta lehkost dostavila. Když se to stane, pak je to euforický pocit. Ale není to vždy radostný proces. Ostatně i Antonín Dvořák trpěl fobiemi, že už ho nic nového nenapadne.

A co vaše dvojí občanství? Obohatil vaši tvorbu přímý kontakt s jinou kulturou?

Naprosto a i bez ohledu na hudbu. Často se mluví o multikulturalismu a já to můžu jen doporučit. Je to super věc, mít rodiče z různých kulturních prostředí. Můžu se na Srby dívat z pozice Čecha a na Čechy z pozice Srba. Umožňuje vám to takový zdravý nadhled a uvědomit si silné i slabé stránky určité země či národa. A co se týče hudby, Balkán mě ovlivnil hodně. Hudební tradice vážné hudby je tam sice minimální, ale pokud jde o folklor, je naopak velmi bohatá a dodneška neprozkoumaná a nedocenená. Je to pořád inspirační zdroj, stejně jako lidová hudba jiných národů. Moc rád mám španělskou, africkou, asijskou lidovou hudbu. V lidové hudbě se totiž uchovávají skladby, které mají určitou kvalitu, která je prověřená časem.

Vaše manželka Jana Ivanovič-Infeldová, původně herečka, má svou vlastní popovou kapelu Jananas, kde zpívá a skládá texty. Nemluvíte jí do toho?

Ne. My jsme i zkoušeli dělat něco spolu, ale Jana pracuje týmově, spolu s Jendou Vávrou improvizují, házejí si nápady navzájem, zatímco já jsem zvyklý pracovat sám. Ideální je, když dostanu text a s ním si nakládám, jak chci. Ale teď to vypadá, že nás čeká prubířský kámen - Český rozhlas chystá dětský rozhlasový seriál Tobáš Lolness, kde bude hodně písniček, textovou podobu bude mít na starosti Jananas a hudbu já sám nebo budeme nuceni něco vytvořit společně. (smích)

Vy těch aktivit máte strašně moc. Co z toho máte nejradší?

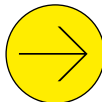
Já nenávidím stereotyp. Někdo má rád, když se může soustředit na jednu věc, já jsem naopak o to plodnější, když dělám víc věcí ve stejnou dobu a mohu ty aktivity střídat.

Jak vlastně odpočíváte?

Co mě hodně baví a řada lidí se za to stydí, tak to jsou počítačové hry. A má to tak relativně dost muzikantů. Existují dokonce určité spekulace, že i můj profesor Jiří Bělohlávek rád hrál, a mohou to být i deskové hry. Myslím, že hravost obecně k tvůrčímu přemýšlení svým způsobem patří. Dnešní herní scéna je velmi zajímavá, od ultrarealistických bezduchých stříleček až po umělecká díla, která vás často vedou k zamyšlení i prozíření. I proto mě tento žánr fascinuje.

Máte nějaký sen?

Rád bych víc dirigoval ve světě. Vlastně docela

Marko Ivanovič se narodil v roce 1976 v Praze a několik let žil s rodiči v Srbsku. Vystudoval pražskou konzervatoř a AMU – skladbu u Václava Riedlbaucha, dirigování u Jiřího Bělohlávky, sbormistrovství u profesora Košlera. V roce 2003 se v polských Katovicích stal laureátem Mezinárodní soutěže mladých dirigentů. V letech 2009–2014 byl šéfdirigentem Komorní filharmonie Pardubice, od roku 2015 je šéfdirigentem Národního divadla Brno. Jako autor vážné hudby pravidelně spolupracuje s předními českými interprety a věnuje se i hudbě k divadlu, filmu či rozhlasu. Je autorem tří oper. V České filharmonii je od roku 2006 spoluautorem edukačního koncertního cyklu Čtyři kroky do nového světa. Je ženatý s herečkou a písničkářkou Janou Infeldovou.

A to by vám udělalo větší radost, než kdyby se vaše skladby hrály po světě?

No, to by samozřejmě bylo také hezké... (smích) Nepopírám, že jsem ambiciózní, na druhou stranu si uvědomuji, kolik mi je let. I když, nám všem může být útěchou Leoš Janáček, který se rozepsal až jako stařeček. (smích) ●

Krása střídá nádheru

Zrcadlo, zrcadlo, řekni, kdo je v naší zemi nejkrásnější mezi všemi? Krása, která svedla samotného Amora. Krása, která ženy uráží a muže dohání k šílenství. Adaptace nesmrtelného příběhu o Amorovi a Psyché vás zavede do světa bohů a jejich výstředních her. Volně podle tragi-komédie-baletu Psyché z roku 1671 sepsaného pro dvůr Ludvíka XIV. Poslední Molièrova hra, její první překlad do češtiny i první uvedení v České republice se uskuteční 17. března ve 20 hodin ve VILE Štvanice. ●
→ www.vilastvanice.cz

Zachraňme planetu!

Do 2. dubna máte možnost vidět na zdech galerie Artwall na nábřeží Kpt. Jaroše a Edvarda Beneše výstavu Rudolfa Sikory, která se koná ve spolupráci s ekologickou organizací Greenpeace. Vystavený cyklus tohoto umělce nese název Země se nesmí stát mrtvou planetou, a ačkoli vznikl před více než čtyřiceti lety (v roce 1972), jeho poselství je stále více než aktuální. Výstava klade otázku, co se v průběhu politické transformace posledních desetiletí změnilo ve vztahu naší společnosti k životnímu prostředí. Odpovědí je umělcovo varování před pokračováním neudržitelného vývoje. „Motiv ochrany životního prostředí v současném českém a slovenském umění téměř zcela chybí. Přitom je to téma, které všechny nevyhnutelně ovlivňuje. Je proto důležité se jím zabývat a dostávat je do veřejného prostoru také prostřednictvím uměleckých děl,“ myslí si kurátorky galerie Artwall Lenka Kukurová a Zuzana Štefková. Rudolf Sikora (1946) patří k předním slovenským umělcům, na výtvarné scéně se pohybuje od začátku 70. let. Dílo vystavené v galerii Artwall vytvořil na počátku své umělecké kariéry. V té době se zabýval kritickými tématy, a proto se potýkal se zákazy vystavování a cestování. Jedna verze jeho vystaveného cyklu se prostřednictvím kurátora Matthewa Witkovského dostala do sbírek Art Institute of Chicago. Po roce 1989 Sikora vystavoval na Slovensku i v zahraničí a začal působit jako pedagog. V roce 2006 mu Národní galerie v Praze uspořádala retrospektivu nazvanou Sám proti sobě. Od roku 2017 je Sikora slovenským ambasadorem životního prostředí. ●
→ www.artwallgallery.cz

Lahůdkový večer Bratrů v tricku

Neopakovatelný cirkusový večer, o jehož průběhu rozhodnou diváci – tak zní podtitul jedinečného představení nazvaného Bratři speciál. Žongléřské duo, které si říká Bratři v tricku, přiveze na Jatka78 rekvizity ze všech svých představení. Pečlivě vybraná čísla, která budou losována z klobouku, slibují neutuchající studnici laskavého i sebeironického humoru v kombinaci s bravurně zvládnutým žonglérstvím. Specializací Bratrů v tricku je propojování technicky náročného žonglování s pohybem a výrazem. Snaží se co nejméně kopírovat zkostnatělé cirkusové vystoupení a vytvářejí moderní show. Jejich vystoupení jsou stavěná tak, aby se diváci bavili nejen precizním žonglováním, ale i divadelní stránkou. Poprvé se Bratři v tricku představili publiku mezinárodního festivalu nového cirkusu Letní Letná v srpnu 2009 a od té doby vystupují pravidelně nejen v České republice, ale navštívili také Španělsko, Finsko, Slovinsko, Bosnu a Hercegovinu, Makedonii či Slovensko. V neposlední řadě vystoupili v Číně na světové výstavě Expo 2010 v Šanghaji, kde reprezentovali Českou republiku v rámci projektu V.O.S.A. Dalším projektem, na kterém participují, je činnost o. s. Artists 4 children. V rámci aktivit tohoto občanského sdružení navštěvují sociálně vyloučené oblasti, romské osady a ghetta např. v Bosně a Hercegovině či v Makedonii. Prostřednictvím workshopů pracují s dětmi na bázi celosvětově uznávaného modelu Social circus. Večer s Bratřím speciálem se odehraje 26. března od 18.30 hodin. ●
→ www.jatka78.cz

Nová výstava v Galerii na Miladě

Práce studenta AVU Pavla Duška nabídne v Galerii na Miladě výstava s názvem paint'n'game. Vernisáž se uskuteční 22. března od 16.30 hodin v Informačním centru Prahy 7 v ulici Milady Horákové, kde ji můžete navštívit vždy v úředních hodinách až do 25. května. ●

Staré dobré časy

Mezinárodní koprodukční projekt Nostalgiáda bude mít premiéru ve Studiu ALTA 23. března a první reprízy hned 24. a 25. března. Český choreograf působící v Německu Karel Vaněk se v něm ohlíží zpět společně s tanečníky a choreografy své generace z České a Slovenské republiky a z Německa. Ti někdy vidí minulost skrze růžové brýle a hledají v ní to, co jim v současnosti chybí. Musíme utíkat do minulosti, abychom si ulevili od současnosti, anebo probíhají právě teď ty staré dobré časy, po kterých se budeme za deset let zase s nostalgií ohlížet? ●
→ www.studioalta.cz

Osm žen v Trafu

Osm různých přístupů, forem, nálad, prožitků, tvrzení – to nabízí nová výstava v Trafo Gallery v hale č. 14 holešovické tržnice. Představí se zde osm výrazných solitérních autorek, které se vzájemně doplňují a jsou si vědomou i nepřímou inspirací. Díla Terezy Fišerové, Anny Hulačové, Alžběty Josefyové, Aleny Kotzmannové, Pavliny Kvity, Dany Sahánkové, Pavly Scerankové a Jitky Svobodové vytvářejí síť fungujících vizuálních vztahů v prostoru, které relativizují princip sestupného předávání zkušenosti v čase. Výstavu můžete navštívit od 9. března do 29. dubna. ●
→ www.trafogallery.cz

Originální sbor na rock-popové vlně

Fusion je rock-popový sbor pro mladé lidi od 13 do 20 let. Po vzoru ze zahraničí vznikl v Havířově a 22. března přijede do Prahy, aby tu vystoupil a zároveň uspořádal otevřenou zkoušku nového sboru z Libně, na kterou se může kdokoli nezávazně podívat. Zahajovací koncerty proběhnou celkem třikrát, a to v 9, 10.30 a 12 hodin v Kulturním zařízení Domovina (Na Maninách 1525/32a), otevřená zkouška pak v 17.30 hodin na adrese U Pošty 1098/6 v Praze 8. Ať jste učitelé či žáci a studenti z Prahy 7, zpěváci z Fusion se na vás těší. ●
→ www.fusionliben.cz

V ohnisku poezie

Marie Iljašenko (*1983, Kyjev) si ve svých snových básních zpravidla všímá spíše míst než lidí. „Místo je pro mě klíčem k textu,“ říká. Snad je to tím, že se tak často stěhovala. Ve svých devíti letech dokonce z kultury do kultury – v rámci programu, který v devadesátých letech umožňoval potomkům tzv. volynských Čechů návrat do Čech, se se svou maminkou s česko-polskými kořeny, ukrajinským tatínkem a sestrou přemístila z Kyjeva do Police nad Metují a odtud pak do Prahy, kde na Filozofické fakultě UK vystudovala literární komparatistiku. Právě přirozený pohyb v různých jazykových oblastech a literaturách možná pomohl Marii nalézt natolik osobitý básnický hlas, že už po první vydané sbírce Osip míří na jih (Host, 2015), věnované ptáčkovi Osipovi, na sebe strhla zaslouženou pozornost kritiků, bohemistů i médií. Porota ceny Magnesie Litera ji nominovala v kategorii Objev roku, nominována byla i na Drážďanskou cenu lyriky a Cenu Václava Buriana. Třeba je to opravdu tak, jak píše ve své básni Kniha: „změníš-li místo, změníš osud“. Letos má Marii vyjít druhá sbírka s názvem Sv. Outdoor. Letná je pro Marii Iljašenko nepochybně osudovou čtvrtí, protože po pobytu na Petřínách a Břevnově na Letné několik let bydlela a napsala tam své první časopisecky a knižně vydané texty. Poté se přestěhovala do Libně a na Žižkov, do Seifertovy ulice, a nyní opět žije na Letné, v ulici pojmenované po jednom básníkovi. Básníci se zkrátka stěhují za básníky! ●
připravuje Ivana Myšková

Z Homéra

*Letenské náměstí. Léta mě Iliady:
ti lidé v pláštích, lidé na koních,
řvoucí spartané, tiché sady –
čtení bez cest a bez návratu z nich.*

*Z bolesti rukou můžu věštit deště,
přílet hyperborejských vran.
S bolestí rukou můžu leda věštit –
a to nebyl můj plán.*

*To čekání má něco z nevyhrané bitvy.
Jasany bez studu nahlíží do oken.
Pročítám seznamy místo modlitby
a moře nepřichází a nepřichází sen.*

Pět minut svobody

Divadlo Continuo zve do La fabriky (Komunardů 30) ve dnech 22. a 23. března na premiérová představení hry Poledne. Rozsáhlý divadelní projekt se zabývá pětiminutovou demonstrací proti okupaci Československa vojsky Varšavské smlouvy, jež se odehrála v poledne 25. srpna 1968 na Rudém náměstí. Demonstrace byla během několika minut rozehnána tajnými agenty KGB a její účastníci pozatýkáni. Následovaly výslechy, soudy, vězení, vyhnanství, pracovní tábory a nucené umístění v psychiatrických léčebnách. Představení Poledne v sobě spojuje dokumentární divadlo vyprávějící o událostech, které po demonstraci následovaly, a výtvarné divadlo neodbytných obrazů, inspirovaných poezií Natalie Gorbaněvské, Vadima Deloneho a dalších básníků sovětského disentu 60. a 70. let 20. století. ●
→ www.continuo.cz

O menšinách na festivalu Bazaar

Čtvrtý ročník pražského divadelního a tanečního festivalu Bazaar uvede od 16. do 18. března představení a ukázky z výrazných performancí ze střední, východní a jižní Evropy. Tématem letošního ročníku je hledání vlastního hlasu v rámci komunity a komunikace menšinových témat většinové společnosti. Vrcholem programu bude opět Sobotní Bazaar, přehlídka ukázek právě vznikajících scénických a tanečních projektů umělců z ČR, Polska, Rakouska, Francie, Slovinska a dalších zemí, jež se uskuteční ve Studiu ALTA 17. března od 14 hodin. ●
→ www.alfredvedvore.cz/cs/bazaar

Výřezy Pavla Šmída

V knihupectví Trigon odstartuje v úterý 13. března výstava obrazů krnovského rodáka Pavla Šmída nazvaná Výřezy. Autor zde poprvé představí cyklus objektů, které vznikly při tvorbě jeho malovaných obrazů na téma sebeobrany. Při práci na těchto obrazech vyřezal jednotlivé figury a umístil je volně do prostoru, zároveň ho ale s nečekanou silou oslovila prázdnota, která vyjmutím figury z plochy vznikla. Právě z tohoto zaujetí se zrodily objekty – prostorové hříčky, v nichž se prázdnota díky světlu iluzivně zhmotňuje (busta Karla Gotta, vysavač, paroží) nebo je naplněna něčím jiným, cizorodým. Pavel Šmíd, který žije a pracuje v Praze 7, byl v osmdesátých letech aktivním hybatelem neoficiální ostravské kulturní scény. Po sametové revoluci se přesunul do Prahy a stal se jedním z prvních studentů ateliéru malby Jiřího Sopka na Akademii výtvarných umění. Ve svých obrazech často pracuje s ironickou nadsázkou a vrací se k absurdním, bohužel však skutečným událostem z nedávné minulosti a k estetice minulých dob. Výstavu obrazů Pavla Šmída můžete zhlédnout v otevřací době knihupectví do 15. května. ●
→ www.trigon-knihy.cz

MOSTY A LÁVKY SEDMIČKY

Text – Klára Janicki Foto – Archiv Klubu za starou Prahu, Miroslav Kučera

12 věcí, které jste možná nevěděli o Libeňském mostě

1 Libeňský most není jen oblouková část nad řekou, jedná se o soumostí, tedy soubor šesti mostů o celkové délce 780 metrů. Od jeho otevření letos uplyne 90 let.

2 Architektonicky hodnotné jsou obloukové části mostu od architekta Pavla Janáka a Františka Mencla, tedy část mostu přes Vltavu (zhruba 200 m) spolu se dvěma schodišti a betonovými lampami. Zda se jedná o památku, aktuálně řeší ministerstvo kultury.

3 Oproti do té doby běžně realizovaným mostům o šířce 16 metrů je Libeňský most historicky první se šířkou 21 metrů, a zcela tak odpovídá šířce a kapacitě navazujících ulic. V době svého dokončení byl nejdelším silničním mostem v Praze.

4 Libeňský most je majetkem magistrátu hlavního města a patří pod Technickou správu komunikací (TSK).

5 Na území Sedmičky je celkem 47 mostních objektů, například most Barikádníků se skládá z osmi samostatných mostů.

6 Stav mostů, které TSK v Praze spravuje, je dlouhodobě alarmující, 130 ze sedmi stovek se nachází ve třech nejhorších kategoriích sedmistupňové škály. Z toho je 23 mostů ve druhém nejhorším stavu a tři jsou havarijní - ty už jsou úplně zavřené. Situace na TSK se vyostřila poté, co se počátkem prosince zřítíla Trojská lávka a byl uzavřen Libeňský most. Kvůli těmto problémům byl zatím odvolán vedoucí oddělení mostů TSK Jan Zemánek.

7 Příčinou uzavření Libeňského mostu není stav hlavního mostu přes Vltavu, ale stav rámové konstrukce jednoho z menších mostů. Jedná se o rámový most C, u kterého se nachází schodiště pro pěší vedoucí z mostu ke golfovému hřišti.

Ne nadarmo má Sedmička ve znaku kotvu. Když se podíváte na mapu, je naše čtvrt vlastně poloostrov. Po pádu lávky v Troji a uzavření Libeňského mostu vládne nad spojením s okolím dost velký otazník. Jaký bude další osud Libeňského mostu, kdy dojde k obnově Trojské lávky a jak je na tom Hlávkův most? Vše se dozvíte na těchto stránkách.

8 Hlavní most Libeňského mostu přes Vltavu je ve stavu VI (ze sedmistupňové škály) již od roku 1992, tedy deset let před povodní z roku 2002.

9 O velmi špatném stavu rámových konstrukcí se vědělo již v roce 2009, kdy proběhla rekonstrukce rámové části u Lighthouse.

10 Projekt z roku 2004 se sice nazýval rekonstrukce mostu, ve skutečnosti se ale jednalo o projekt zcela nového mostu na stávajících pilířích. Počítalo se s rozšířením mostu o 5,5 metru na 26 metrů. Dopravní analýza TSK přitom jasně prokázala, že rozšíření o dva jízdní pruhy je v této oblasti zbytečné, most by totiž podobně jako Trojský most ústil do úzkých ulic.

11 Stávající most je postavený tak, aby odolával i velkým povodním, a je strategickou součástí protipovodňové ochrany Karlína, Libně i Holešovic. Ve dvacátých letech,

kdy byl Libeňský most budován, se mosty konstruovaly s ohledem na povodně v roce 1890 (svým rozsahem se blížily velké vodě z roku 2002). Praha tehdy zažívala povodně i několikrát ročně.

12 Jakákoliv varianta budoucí podoby Libeňského mostu, nehledě na to, zda bude prohlášen kulturní památkou, či nikoliv, si žádá zhotovení nové projektové dokumentace pro územní rozhodnutí a stavební povolení. ●

Hobuleť březen 2018

Osud Libeňského mostu v datech

29. října 1928 Otevření Libeňského mostu k 10. výročí vzniku Československa. Za dobu své existence most nikdy neprošel žádnou zásadní rekonstrukcí.

1984 Oprava tramvajové trati v celé délce s uložením kolejnic do tzv. BKV panelů a oprava vozovkového souvrství.

1996 Na základě provedených prohlídek, statických přepočtů a závěrů diagnostických průzkumů byl zpracován návrh opravy souboru mostních objektů a zahájena příprava k zásadní opravě tohoto souboru mostů. Realizaci ale zkomplikovaly povodně.

srpen 2002 Poškození mostu povodněmi. Libeňský most se stává strategickou součástí protipovodňové ochrany.

březen 2004 Rada hlavního města schválila harmonogram příprav rekonstrukce Libeňského mostu z důvodu špatného technického stavu a nedostatečné kapacity (rekonstrukcí rozuměj zbourání a výstavby nového širšího mostu na stávajících pilířích).

březen 2005 Klub za starou Prahu pořádá u Libeňského mostu tiskovou konferenci a opakovaně vyzývá k záchraně mostu.

2006 Vydáno územní rozhodnutí o rekonstrukci soumostí Libeňského mostu.

2009 Vydána série stavebních povolení k rekonstrukci soumostí, projekt na opravu Libeňského mostu však nebyl nikdy připraven do podoby dokumentace pro provedení stavby.

2009 Podepření rámové konstrukce na holešovické straně mostu.

2009–2013 Přípravy stavby nového mostu se v podstatě zastavily. Rekonstrukce Libeňského mostu nebyla zařazena do investičního rozpočtu města, přednost měl tunel Blanka.

září 2013 Rada hlavního města vzala na vědomí zprávu TSK o technickém stavu Libeňského mostu a připrav rekonstrukce. Celková cena akce byla odhadnuta na 2 miliardy Kč bez DPH.

září 2014 Zastupitelstvo hlavního města schválilo veřejné zakázky na zhotovitele a také na správce stavby rekonstrukce soumostí Libeňského mostu. Následně TSK zahájila veřejné soutěže na zhotovitele a na správce stavby.

duben 2015 Rada MČ Praha 7 se vymezila vůči projektu rozšíření a vyzvala k rekonstrukci stávajícího mostu.

červen 2015 Občanská platforma s názvem Libeňský most nebourat, nerozšiřovat iniciuje petici za zachování Libeňského mostu a jeho opravu, kterou podepsalo 1900 občanů.

červenec 2015 TSK vyhodnotila první kolo veřejných soutěží – kvalifikační kritéria splnilo v každém z výběrových řízení pět firem a TSK začala připravovat zadávací dokumentaci pro druhé kolo výběrových řízení.

Rozvoj

23

říjen 2015 Zastupitelstvo hlavního města vzalo na vědomí petici a zadalo Kloknerovu ústavu ČVUT vypracování nezávislé expertízy.

prosinec 2015 Kloknerův ústav vydává zprávu o technickém stavu mostu, následují pečlivé průzkumné práce a příprava detailní zprávy.

leden 2016 Ministerstvo kultury zahájilo na základě občanského podnětu správní řízení o zařazení Libeňského mostu mezi kulturní památky.

únor 2016 Zastupitelstvo hlavního města schválilo vypracování projektu citlivé rekonstrukce mostu, jež zamezí dalšímu chátrání mostu a jeho uzavření. Náměstek primátorky byl pověřen zajištěním urychlené opravy Libeňského mostu ve stávající šíři.

duben 2016 Usnesení Rady hl. města Prahy, které uložilo řadu úkolů TSK a Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy zejména v oblasti diagnostik a zátěžových zkoušek mostu, územně-plánovacích a dopravních analýz. Veřejné zakázky na zhotovitele a správce stavby byly přerušeny. Měl být zpracován projekt citlivé opravy mostu a měla být zajištěna potřebná podepření mostu, k tomu však nedošlo.

2016 Byl opraven povrch některých vozovek a chodníků na části soumostí, aby se zmínil dopad zatékání do konstrukce mostu a zpomalila se jeho pokračující koroze. Příčina zatékání ale odstraněna nebyla.

2. prosince 2017 Zřízení Trojské lávky. Praha rozhodla o kontrole a uzavření některých mostů i lávek pro pěší.

prosinec 2017 Magistrát po pádu Trojské lávky konečně zadává projekt opravy mostu, k němuž jej zastupitelstvo vyzvalo již v únoru 2016.

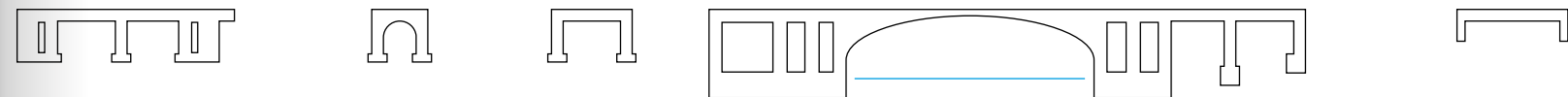
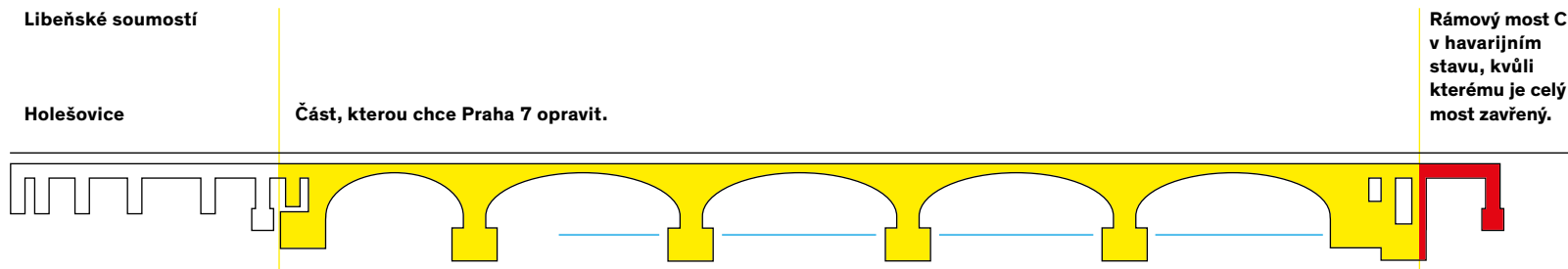
18. ledna 2018 Na základě diagnostického měření Kloknerova ústavu ČVUT se zjistilo, že jeden z rámců Libeňského mostu na libeňské straně (cca 12 metrů z celkové délky mostu 780 metrů) má aktuální maximální možnou zatížitelnost pouhých 5 tun. Libeňský most je proto oficiálně přefázen do kategorie technického stavu VII ze sedmi možných stupňů.

19. ledna 2018 Uzavření mostu pro veškerou dopravu včetně Integrovaného záchranného systému.

29. ledna 2018 Zahájení prací na provizorní opravě. Firma podepře rámový most na libeňské straně a další konstrukce na holešovické straně soumostí. Po opravách statik zváží, jaké druhy dopravy budou na mostě povoleny.

31. ledna 2018 Vydána expertní zpráva Kloknerova ústavu ČVUT o stavu Libeňského mostu, z které vyplývá, že most je možné opravit a zároveň nelze použít starý projekt bourání a rozšiřování mostu, a to jak z důvodu nepotřebnosti širšího mostu, tak kvůli nemožnosti využít pro tento projekt stávající pilíře.

19. února 2018 Ministerstvo kultury rozhodlo, že Libeňský most není kulturní památkou.

„Když cestujete po evropských metropolích, zjišťujete, že jsou zde běžně v provozu mosty staré 200 let i více. Evropané si váží svých předků, jenom my bychom pořád všechno bourali,“ říká v rozhovoru o Libeňském mostu soudní znalkyně v oboru mostních konstrukcí Ing. Miloslava Pošvářová, Ph.D.

Mohou za zavření Libeňského mostu opravdu aktivisté, jak to v médiích prezentuje magistrát?

Ani aktivisté, ani starostové za to nemohou. Uzavření mostu přece nařídil radní Dolínek, na základě zprávy Kloknerova ústavu. Nicméně hlavní most přes Vltavu je ve stavu VI (ze sedmistupňové škály) od roku 1992. Od této doby soumostí chátrá. Jedná se o několik mostních konstrukcí za sebou a podle toho, jak jsem kontrolovala stav vývrtů betonu koncem ledna 2018, byla kvalita betonu posuzována pouze u hlavního mostu přes Vltavu a u přilehlých rámových konstrukcí u schodišť. Zbývající mosty na kvalitu betonu za pomoci vývrtů testovány nebyly.

Dalším úsměvným zjištěním je skutečnost, že nejprve byly u mostů koncem roku 2015 a v roce 2016 realizovány zatěžovací zkoušky, které neukázaly žádné anomálie. Pro zatěžovací zkoušku musíte mít statické výpočty. Pro statické výpočty používáte údaj o jakosti betonu. Jestliže se jakost betonu pro realizaci zatěžovacích zkoušek ověřovala vývrtu až v roce 2017, byly výsledky těchto zkoušek výrazně zkresené. Navíc mohlo dojít k havárii, protože zatěžovací břemena byla významně větší, než bylo reálné dopravní zatížení na mostě. Pozoruhodná je i časová návaznost informace o nevyhovujícím betonu a uzavření mostu. Informaci o jakosti betonu musel mít Kloknerův ústav ihned po provedení zkoušek pevnosti betonu, a pokud byly hodnoty rizikové, tak i přes tuto znalost panoval na mostě běžný provoz několik měsíců.

Magistrát argumentuje tím, že v době, kdy ministerstvo kultury řeší, zda Libeňský most prohlásí kulturní památkou, nemůže s mostem nic dělat, tedy ani podepřít poškozené nosní konstrukce. Je to pravda?

Podle mého názoru měl být realizován jiný postup diagnostiky mostu. Nejprve se měla ověřit jakost betonu vývrtu na všech nosných částech jednotlivých konstrukcí. Pokud se zjistil rizikový stav u rámových konstrukcí, měl být ihned vypracován projekt na jejich podepření, most měl být podepřen a mělo být informováno ministerstvo kultury. Následně se měla provést úprava projektu nového mostu, s novým založením, které neuvažuje stávající základy a pilíře, a zpracování varianty opravy stávajícího soumostí, včetně časových, technologických a ekonomických kritérií. Měla být zadána odborná oponentura projektu nového mostu i opravy starého soumostí ve všech variantách, nejlépe v zahraničí. Od konce roku 2015 do ledna 2018 se nic neudělalo, kromě náročných testů, které směřují pouze k jedinému řešení, a to zbourání soumostí. Testy dosáhly nákladů 40 milionů Kč. Třešnička na dortu je potom uzavření mostu a vtažení veřejnosti do sporu. Obyvatelé Prahy se stali rukojmími těch, kteří chtějí ministerstvo kultury donutit ke stanovisku.

Co vše naopak mohlo vedení Prahy, potažmo TSK, dělat v mezidobí, aby most udrželi v co nejlepším stavu?
Celé to vypadá tak, že od roku 1992 byl stav mostu znám a mo-

nitorován. Do roku 2004 se most pouze prohlížel, a to v roce 1992, 1995, 2001, 2003. V roce 2004 se objevují nové nápady o zbourání mostu a most stále chátrá. Co se mělo dělat? Opravit od roku 1992 kdykoliv izolaci mostu, aby do něj nezatékalo. To stačilo.

Jaká varianta budoucnosti mostu s ohledem na poslední zprávu Kloknerova ústavu se vám zdá reálná?

Nemám věšteckou kouli ani vliv na politiky. Mám jen selský rozum a zkušenosti s jejich rozhodováním. Reálně je zbourání mostu, protože zde není síla, která by tomu zabránila. Varovala jsem všechny již v roce 2015, že přijde testování mostu a závěr, že se musí zbourat, ale zájem o most polevil a všichni se nechali uko- lébat, že se most opraví. A vidíte, výsledek je stejný jako v roce 2015, jenom jsme přišli o dva roky a 40 milionů Kč. Celkové náklady na testování a projektovou přípravu nového mostu se vyšplhaly na pěkných 90 milionů Kč.

Politici odborníky neposlouchají nebo si jejich názor zaplatí. Taková je realita posledních 15 let v České republice.

Pozoruhodné je, když cestujete po evropských metropolích, že jsou zde běžně mosty staré 200 let i více, postižené oběma světovými válkami, a přitom jsou stále v provozu. Evropané si váží svých předků, jenom my bychom pořád všechno bourali. Libeňský most má pouhých 90 let. Na železnici v České republice se provozují mosty starší než 150 let a nebourají se. Zkušenosti s opravami obloukových mostů je mnoho, tak nevím, proč se nevyužijí.

Jaké jsou podle vás reálné náklady na výstavbu nového mostu, když se zjistilo, že nelze využít stávající pilíře?

Podle mého názoru budou náklady přes 1 miliardu Kč. Bude třeba zesílit založení pilířů, pilíře se částečně ubourají nebo se postaví nové. Projektční návrh nového mostu se musí upravit, protože je navržen na jinou šířku (25 m), než je nyní údajně třeba. Možná se dozvíme, že ta šířka třeba je, a když se staví nový most na 100 let, tak se rovnou postaví širší.

Pokud bude Libeňský most prohlášen kulturní památkou, jaké to bude mít důsledky pro další práce a jeho budoucnost?
Pokud bude most vyhlášen za kulturní památku, předpoklá-

dám, že se vyhlásí pouze hlavní most přes Vltavu. A ten lze opravit. Další konstrukce lze zbourat a nahradit novými podle projektu nového mostu. Opravu klenbového mostu je možno provést po odebrání zásypu zevnitř novou železobetonovou klenbou nebo deskou, která zatížení přene- se. Z vnější pohledové strany nebude změna vůbec patrná, poprsní zídky a zábradlí je mož- no provést jako repliky stávajícího stavu. Pilíře je možné pod ochranou pažení a vyčerpání vody ubourat a nově obetonovat a obložit kamenem. Stavaři jsou šikovní a nové sanační materiály skvělé. Životnost takto zesíleného a opraveného mostu je možná dalších 100 let, samozřejmě s plánovanou opravou za cca 30 let, výměna vozovky však musí být dříve, tak do 10 let po novém provedení. Tam není rozdíl mezi novým a opraveným mostem.

Tedy, jestli dobře rozumím, navrhuje obě varianty zkombinovat - zbourat poškozené části a nahradit je zcela novými konstrukcemi a opravit nejcennější část - most přes řeku?

Ano, toto reálně je a tak bych to řešila já.

Jak je podle vás možné, že i Hlávkův most je momentálně na stupni VI ze sedmi možných? Nechci malovat čerty na zeď, ale může se stát, že než se opraví Libeňák, „zkolabuje“ Hlávkův most?

Hlávkův most jsem viděla pouze jako chodec z dolní strany a zá- cáká do něj stejně jako do Libeňského mostu. Opravy mostů je třeba plánovat v cyklech, po 10, 20, 30 letech životnosti, v každém cyklu se opravuje část, kde končí životnost dané konstrukční části mostu. Nic nedělat 90 let a čekat na zázrak je naivní a hloupé a lze očekávat cokoli. ●

Budoucnost Libeňského mostu

Ministerstvo kultury neprohlásilo Libeňský most za památku. Nyní běží 15denní lhůta pro podání opravných prostředků, rozhodnutí tak ještě není pravomocné. Podrobnější informace ministerstvo, které žádost řeší od ledna 2016, zatím nezveřejnilo. Není to poprvé, kdy se rozhoduje o tom, zda je most památkou. Již v lednu 2005 rozhodlo zamítavě.

Památkáři se ale jasně ohradili proti plánu most zbourat a rozšířit jej o 5,5 metru (projekt takzvané rekonstrukce z roku 2004). Tento projekt počítal s využitím starých pilířů, ty však dle poslední zprávy Kloknerova ústavu není možné takto využít. Pro stavbu nového mostu tak bude nutné vypracovat zcela nový projekt.

Zpráva analyzuje dvě možnosti budoucnosti mostu - zbourání a stavbu nového mostu a variantu rekonstrukce. Pořizovací náklady jsou obdobné cca 550-600 mil. Kč. Veřejná prezentace zprávy Kloknerova ústavu se uskuteční v pondělí 26. února od 20 hodin v zasedací místnosti č. 225 radnice Prahy 7. Odkaz na záznam z tohoto setkání naleznete na www.praha7.cz.

Vedení radnice Sedmičky se přiklání k variantě rekonstrukce části mostu nad řekou a nové stavbě zbývajících částí. Ta totiž zachovává všechny architektonicky důležité součásti a současně vyhoví dnešním normám. Praha 7 zároveň požaduje, aby byl most opravován po částech nebo aby byl v průběhu opravy vybudován provizorní most pro tramvaje. Podobný spojoval Prahu 7 a Troju do otevření nového Trojského mostu.

Podle posledních zpráv by se měly na most vrátit tramvaje již 3. března. Kdy se most otevře automobilům, zatím není jasné. Po zprovoznění MHD zavede město zvýšený dohled a provoz vyhodnotí. Vzniknout by měla také expertní skupina, která bude řešit nejen, co s Libeňským mostem dál, ale situaci mostů v Praze obecně.

Nová lávka do Troje

Lávka z Císařského ostrova do Troje se zřítíla 2. prosince. Při nehodě byli zraněni čtyři lidé, dva z toho vážně. Lávku nyní nahrazuje přívoz pro několik desítek lidí, který ale nemůže plout při vyšším průtoku vody. Od května by zde měl začít fungovat velkokapacitní přívoz pro 200 cestujících, který bude funkční i při výrazně větším průtoku řeky.

Magistrát zároveň rozhodl o výstavbě nové lávky. Ta vznikne v místě zřícené lávky a investorem stavby bude odbor strategických investic Magistrátu hl. m. Prahy. Obnovená Trojská lávka zajistí pěší a cyklistické propojení Císařského ostrova a městské části Praha-Troja. Po lávce budou moci přejet i vozidla Integrovaného záchranného systému celkové hmotnosti 3,5 t. Z rozpočtu bude na stavbu vyčleněno 60,5 milionu korun. Provizorní lávka v pražské Troji bude vybudována až za rok a půl. Její předpokládaná životnost bude navržena na 30 let a dřevěná mostovka bude obnovována dle potřeby.

Další spojení do Troje přes řeku se plánuje mezi Císařským ostrovem v místě, kde se nachází nová Ústřední čistírna odpadních vod, a zadní částí zoologické zahrady. Na tuto lávku chystá Institut plánování a rozvoje hl. m. Prahy vypsání veřejné architektonické soutěže.

Jak je na tom Hlávkův most?

Hlávkův most byl postavený v letech 1910-1911. Jde opět o sestavu několika mostů. Původní dochovaný most má celkem sedm klenbových polí, která přemosťují Vltavu a ostrov Štvanice, je z roku 1912 a je nemovitou kulturní památkou. Více jsme o historii mostu psali v letošním lednovém Hobuletu.

V roce 1962 byl historický most v celé délce významně rozšířen a v zrcadle vzniklém mezi těmito mosty byla na prefabrikovaných prvcích instalována roznášecí deska pro provoz tramvaje, která je tam dodnes. Původní ocelová konstrukce mostu přes plavební rameno Vltavy Těšnov byla nahrazena novým mostem.

Ani Hlávkův most ale momentálně není v příliš dobrém technickém stavu, je na stupni VI ze sedmi. Pro opravu mostu je vydané platné územní rozhodnutí a nyní se zpracovává dokumentace pro stavební povolení, jež by měla být hotová nejdříve v roce 2019.

Celkové odhadované náklady akce jsou dle informací TSK cca 1,4 miliardy Kč včetně DPH.

Oprava mostu je plánovaná na rok 2020 a je koordinována s probíhající montáží kolektoru pod Vltavou, do něhož mají být přesunuty veškeré průběžné sítě uložené dnes v chodnících a vozovce. Při opravách mostu by měla být zachována MHD, protože most lze opravovat na dvě části. Každopádně bude nutné omezit automobilovou dopravu a tramvaje zřejmě nahradí autobusy. Aby se předešlo případným dopravním komplikacím, začne se s opravou až po zprovoznění Libeňského mostu.

Koncepci rekonstrukce ovlivní i zpracovávaná studie Institutu plánování a rozvoje Praha na zklidnění Severo- jižní magistrály, jejíž nedílnou součástí je i Hlávkův most, a definování budoucí dopravní funkce a předpokládaných dopravních intenzit.

Zápisy do mateřských škol se pomalu blíží, proto jsme pro vás připravili přehled školek se všemi důležitými informacemi včetně orientačního počtu volných míst.

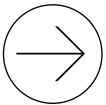
Připravil Odbor školství

Přehled mateřských škol Prahy 7

Zápisy pro školní rok 2018/19 proběhnou 2. a 3. května od 13.30 do 17 hodin. K zápisu budete potřebovat:

- vyplněnou žádost o přijetí k předškolnímu vzdělávání, kterou získáte v mateřských školách, na jejich webových stránkách nebo na webových stránkách Prahy 7
- evidenční list potvrzený pediatrem včetně očkování
- rodný list dítěte
- občanský průkaz, občané jiných států předloží pas a doklad o pobytu na území ČR

Zákonný zástupce při zápisu obdrží v mateřské škole registrační číslo, pod kterým bude správní řízení o žádosti vedeno. Přihlášku můžete podat do více mateřských škol.

Informace či případné změny termínů dnů otevřených dveří si ověřte na webových stránkách jednotlivých mateřských škol. Pokud potřebujete podrobnější informace nebo si chcete domluvit jiný termín prohlídky či máte jakékoli jiné dotazy, neváhejte školku kontaktovat.

Přehled soukromých mateřských školek naleznete na webových stránkách Prahy 7 v sekci Školství.

MŠ Kostelní

Školka se nachází v Letenských sadech a je po celkové rekonstrukci. Zaměřují se zde zejména na tvořivost dětí. Hlavním cílem je citlivě a komplexně působit na osobnost každého dítěte tak, aby se po všech stránkách rozvíjelo a mohlo úspěšně zvládat nároky života.

Kroužky a mimoškolní aktivity: keramika, malování, angličtina, sauna, hudebně-pohybový kroužek Kuřátka, taneční kroužek, plavání, drakiáda, Punčová sobota, mikulášská nadílka, vánoční posezení s rodiči, Štrúdllová sobota, karneval, čarodějnický rej, celodenní výlet, oslava dne dětí, divadla, školy v přírodě, zahradní slavnost.

Provozní doba: 7–17 hodin
Dny otevřených dveří: 17. a 18. 4. 15–17 hodin
Předpokládaný počet volných míst: 56

Kostelní 37/7, tel.: 233 374 436, ms.kostelni@volny.cz, www.mskostelni.cz

Mateřská škola U Studánky

V těsné blízkosti Stromovky objevíte historickou budovu Mateřské školy U Studánky, která je součástí FZŠ Peďf UK Umělecká, má vlastní zahradu i tělocvičnu.

Snažíme se zde pro děti i rodiče vytvořit přátelskou atmosféru, úzce spolupracujeme s rodinou a dbáme na individuální přístup. Naším cílem je užít si dny všední i sváteční, dodržujeme jak české zvyky a tradice našich předků, tak oslavy svátků novodobých (Halloween, mikulášská a vánoční nadílka, karneval, pálení čarodějnic, vynášení Morany, Velikonoce) V dopoledních hodinách si s dětmi povídáme, cvičíme, tancujeme, zpíváme, tvoříme, hrajeme divadlo, smějeme se a tím rozvíjíme jejich vlastní osobnost. Společně navštěvujeme botanickou i zoologickou zahradu, muzea, výstavy, galerie, poznáváme Prahu na suchu i projížďkou po Vltavě.

Každý měsíc probíhá v mateřské škole divadelní či jiné zajímavé představení (besedy s policii či záchranáři, ukázky dravců, zdravá výživa zábavnou formou). Dvakrát ročně pořádáme zahradní slavnost pro rodiče (podzimní slavnost se soutěží o nejoriginálnější halloweenskou dýni a červnové pasování školáků). Připravujeme vánoční besídku a besídku ke Dni matek, nabíízíme ozdravný pobyt pro děti na podzim a na jaře. Již několikátým rokem spolupracujeme s neziskovou organizací Mezi námi a v rámci mezigeneračního setkávání pravidelně navštěvujeme seniory z Prahy 7.

Všechna oddělení navštěvují v rámci dopoledního bloku jednou týdně lezeckou stěnu. V dopoledních hodinách probíhají pro starší děti kroužky, které jsou pořádány agenturami (anglický jazyk, sportovní či výtvarný kroužek a tanečky).

Provozní doba: 7–17 hodin
Den otevřených dveří: 4. 4. (první prohlídka mateřské školy začíná v 10.30, odpolední v 16 hodin)
Předpokládaný počet volných míst: 40

U Studánky 4, tel.: 725 818 879, msustudanky@seznam.cz, www.msustudanky.webnode.cz

MŠ Letohradská

Mateřská škola Letohradská se řídí mottem „Školka plná zábavy“. Nabízí moderní výukové technologie a moderní didaktické pomůcky. O bezpečnost se starají prostřednictvím kamerového systému, který se nachází jak u vchodu do budovy, tak i na chodbách školky. Zahrada je součástí vnitrobloku.

Kroužky a mimoškolní aktivity: logopedie, MDS, hra na flétnu, VV, hudebně-pohybová výchova, angličtina, sportovní hry, návštěvy divadel, školy v přírodě, masopustní karneval, mikulášská nadílka, besídky, vycházky po Praze, výlety, oslava MDD, zahradní slavnost, lampioňák.

Provozní doba: 7–17 hodin
Den otevřených dveří: 10. 4. 15–17 hodin, 11. 4. 10–11 hodin
Předpokládaný počet volných míst: 70

Letohradská 370/1, tel.: 233 370 792, 604 447 235 msletohradska@tiscali.cz, www.msletohradska.cz

Tusarova 515/27, tel.: 734 305 159, ms.tusarova@centrum.cz, sturcova@skolatusarova.cz, www.skolatusarova.cz

MŠ U Uranie

Školka se zaměřuje na environmentální výchovu. Díky celkové rekultivaci zahrady vznikl projekt s názvem Zahrada - čtvero ročních období. Jako první byla vybudovaná „přírodní učebna“ v atriu, která je určena k relaxačně vzdělávacím aktivitám, k péči o „polička“ a byla inspirací pro další etapy projektu. Jednotlivé dílčí části zahrady mají své hlavní charakteristiky v podobě ekosystému lesního, vodního, horského, lučního. Nedílnou součástí je také městský, interaktivní a komunitní kout.

1. 9. 2017 Mateřská škola U Uranie otevřela 5 tříd detašovaného pracoviště Ortenovo náměstí na adrese Ortenovo náměstí 1505/37. Třídy jsou plně vybaveny novým nábytkem a zároveň je zde nová kuchyně. V roce 2017 vznikl projekt na zahradu a v letošním roce dochází k realizaci větší části zahrady.

Kroužky a mimoškolní aktivity pro všechna pracoviště: hra na zobcovou flétnu, angličtina pro nejmenší, keramika, plavání, divadla a vzdělávací programy v MŠ i mimo ni, cílené výlety, školy v přírodě, tematické spaní ve školce, tradiční akce pro děti a rodiče, akce pro veřejnost Školohraní.

Provozní doba: 7–17 hodin
Den otevřených dveří: 18. 4. 9–11 hodin a 15–18 hodin
Předpokládaný počet volných míst: 58

Na Maninách 1080/29a a U Pergamenky 1144/1a, Ortenovo náměstí 1505/37, tel.: 739 630 246, www.msuranie.net

MŠ Tusarova

Vzdělávací program nese název Škola v zahradách - od kořenů ke korunám. Základem výchovy a vzdělávání je zdravé sebezpečí a spokojenost dítěte. Rozvíjí zde osobnost dítěte s ohledem na jeho individualitu a učí děti žít spolu navzájem, tolerantností a nezištně pomoci ostatním. Vytváří a prohlubuje citové vazby k přírodě. V neposlední řadě napomáhá udržovat lidové tradice a místní zvyky. Vzdělávání je založeno zejména na přímých zážitcích dítěte, na prožitkovém učení a na zajímavém a podnětném prostředí. Kromě běžného programu je v nabídce celá řada kroužků (český jazyk pro cizince, malý olympionik, angličtina v pohybu, tanečky, plavání). Pořádáme výlety, školy v přírodě, dílničky, besídky, karneval a společné akce se ZŠ Tusarova - projekt Klíček, MDD, vláček Tusaráček.

Provozní doba: 6.30–17 hodin
Den otevřených dveří: 11. 4. 9.30–11.00 a 15–16.30 h
Předpokládaný počet volných míst: 45

MŠ Nad Štolou s detaš. pracovištěm MŠ Janovského

MŠ Nad Štolou a Janovského se drží motta „Rok v mateřské škole s úsměvem“. V této školce se snaží o celkový rozvoj dítěte se zaměřením na jeho adaptaci, socializaci a estetickou výchovu. Školní vzdělávací program je zvolen tak, aby byl přístupný všem dětem, vytvářel příležitosti seberealizace, rozvoje talentu, nadání dětí - tak, aby děti byly spokojené, vyrovnané a navštěvovaly MŠ s radostí.

Kroužky a mimoškolní aktivity: angličtina, dramatický kroužek, keramika, výlety, divadelní představení, vánoční besídky, karneval, škola v přírodě, zahradní slavnost, Mikuláš, výstavy, rozloučení se školáky, návštěvy prvních tříd, olympiáda, MDD, návštěva Technického a Zemědělského muzea. Zahrada je uvnitř vnitrobloku se zavlažováním a mlhovištěm.

Provozní doba: 7–17 hodin
Den otevřených dveří: 19. 4. 17.15–18 hodin
Předpokládaný počet volných míst: 25

Nad Štolou 6, tel.: 233 371 448, 733 633 522 mts_nadstolou@volny.cz, www.msnadstolou.cz

MŠ Janovského

Kroužky a mimoškolní aktivity: keramika, plavání, divadelní a hudební představení, výtvarné dílny s rodiči, návštěva divadel a Národní galerie, hudební nástroje v mateřské škole, karneval, narozeninové oslavy dětí, tematické vycházky po Praze, škola v přírodě, návštěva 1. tříd ZŠ, jarní výlet, Den dětí, rozloučení s předškoláky. Zahrada je uvnitř vnitrobloku Schnirchova.

Provozní doba: 7–17 hodin
Den otevřených dveří: 18. 4. 15.30–17 hodin
Předpokládaný počet volných míst: 15

Janovského 52, Praha 7, tel.: 220 870 517, ms.janovskeho@centrum.cz, www.msnadstolou.cz

Nová MŠ Visionary

Městská část plánuje 1. září 2018 otevřít novou mateřskou školu v právě dokončované budově Visionary na rohu Plynární a Argentinské ulice. V této školce bude kapacita 56 dětí, připraveni budeme i na dvouleté děti. Školka bude patřit pod ZŠ a MŠ Tusarova.

Povinné předškolní vzdělávání

Pro děti, které do 31. srpna 2018 dosáhnou věku pěti let, je od 1. září 2017 předškolní vzdělávání povinné. Tato povinnost se vztahuje:

- na státní občany České republiky (ČR), kteří pobývají na území ČR déle než 90 dnů
- na občany jiného členského státu Evropské unie, kteří pobývají v ČR déle než 90 dnů
- na jiné cizince oprávněné pobývat v ČR trvale nebo přechodně po dobu delší než 90 dnů
- na účastníky řízení o udělení mezinárodní ochrany

Pokud ještě dítě do mateřské školy nedochází, musí jej zákonný zástupce přihlásit ve spádové nebo jím vybrané mateřské škole v termínu zápisu. Nepřihlášení dítěte nebo zanedbání péče o povinné předškolní vzdělávání je považováno za přestupek. Povinné předškolní vzdělávání se nevztahuje na děti s hlubokým mentálním postižením.

Zákonný zástupce může pro dítě, které má realizovat povinné předškolní vzdělávání, zvolit denní docházku do mateřské školy, která je zapsaná v rejstříku škol a školských zařízení, anebo vybrat jiný způsob povinného předškolního vzdělávání. Zákonný zástupce se rozhodne, v jaké mateřské škole požádá o přijetí dítěte k předškolnímu vzdělávání, pokud se už již dítě v mateřské škole nevzdělává. V případě, že již dítě do mateřské školy dochází, pokračuje v předškolním vzdělávání v mateřské škole, pokud zákonný zástupce nezvolí jiný způsob povinného předškolního vzdělávání.

Pro informace můžete kontaktovat vedoucí Odboru školství Úřadu městské části Praha 7 Ing. Ditu Výborovou, tel.: 603 464 812, vyborovad@praha7.cz.

Uvažujete o odkladu základní školní docházky? Využijte přípravné třídy

V Praze 7 je při každé základní škole (mimo ZŠ Fr. Plamínkové) zřízena přípravná třída, která je určena pouze pro děti s odkladem školní docházky.

Pro děti je zde připraven program, který jim pomůže zvyknout si na školní režim, vyrovnat handicap, pro který jim byl odklad školní docházky doporučen, umožní jejich další rozvoj a zajistí systematickou přípravu pro vstup do první třídy.

Obsah vzdělávání v přípravné třídě odpovídá činnostem v mateřské škole, časový rozvrh vzdělávání je stanoven počtem vyučovacích hodin v první třídě. Stravování je zajištěno ve školní jídelně, děti mohou navštěvovat školní družinu i kroužky nabízené příslušnou školou za stejných podmínek jako ostatní žáci školy.

Jak postupovat, když se pro přípravnou třídu rozhodnete? Přihlášky do přípravné třídy musí být potvrzeny Pedagogicko-psychologickou poradnou pro Prahu 7. Základní škole ji zákonný zástupce dítěte předá nejpozději při zápisu. Rodiče dítěte následně obdrží od ředitele školy rozhodnutí o přijetí do přípravné třídy ZŠ.

Pokud byste se chtěli seznámit s prostředím přípravné třídy, kontaktujte vybranou školu a domluvte se na prohlídce během vyučování nebo navštivte seznamovací kurzy pro předškoláky.

1

2

Klejzarův Grand Kinematograf

Praha-VII., Belcrediho tř., U krále Václava,
stanice elektrické dráhy.

Za příznivého počasí v zahradě!
Každý čtvrtěk nový program.

1. Rosevelt v Rakousku.
2. Isis. (Kolor. drama.)
3. Originální pomsta. (Komické.)
4. Akrobatická spol. mexikánských skákačů. (Var.)
5. V zemi opic a plazů. (Kolor. přírod. snímek).
6. Hra v neštěstí. (Drama.)
7. Nové koupený pes. (Komické).

3

Éra kinematografů

Nástup nového fenoménu, filmu, na počátku 20. století se nevyhnul ani Praze 7. Naopak - v areálu zdejšího Výstaviště vznikly úplně první české hrané filmy v režii Jana Kříženeckého. Počet diváků a fanoušků filmu rychle narůstá a tomuto zájmu se snaží vyjít vstříc pionýři kinematografie - přichází éra stálých kin.

První kinematograf v Praze otevírá Viktor Ponrepo na Starém Městě na podzim 1907. Ani Praha 7 nezůstává pozadu, první kino zde zahajuje činnost o pouhý rok později, v říjnu 1908. V sále hostince U krále Václava s kapacitou 570 diváků na tehdejší Belcrediho třídě (dnes Milady Horákové) čp. 394 jej zřizuje líbeznický rodák Eduard Klejzar (1874-1916). Kino bylo pojmenováno Grand Kinematograf a jeho program - „sensační program I. řádu“ - se sestával, jak bylo tehdy obvyklé, z pásma krátkých filmů různých žánrů. Dobová reklama tak v létě 1910 lákala diváky například na snímky Lemánek bankovním úředníkem (komické), Vestálka (výpravné drama z římských dob), Řezník Pavel a jeho spolužák malíř Gerard (drama ze života) nebo Grado a laguny aquilejské (přírodní snímek). Každý týden se program měnil, v letních měsících se při příznivém počasí konalo promítání i v zahradě restaurace. Klejzar měl až do své předčasné smrti v roce 1916 své kino doslova na očích - bydlel naproti v domě čp. 599 na rohu ulic Kamenická a Belcrediho. Po Klejzarově skonu převzal provoz kina Rudolf Friesz, který jej vedl ještě ve třicátých letech. Koncem roku 1938 dostalo kino nové jméno U krále Václava, v květnu 1945 pak zdejší sál posloužil jako jedno ze shromaždišť německého obyvatelstva. V roce 1948 byl jeho provoz ukončen.

Velice krátké trvání mělo kino Eden, které se nacházelo ve dvoře domu čp. 994 v ulici U Kapličky (dnes součást Janovského ulice v úseku od Šternberkovy ke Strojnické). Miniaturní kino provozoval v letech 1909-1914 známý majitel a nájemce různých pražských kin František Tichý (1872-1947). Dalším kinem v Praze 7, které vzniklo ještě před první světovou válkou, byl Edison, který sídlil v bývalém tanečním sále v domě ve Schnellově ulici (dnes Šmeralova) čp. 130. Majitel domu Josef Frček pronajal kinosál s kapacitou 300 diváků, později přezdívaný Kisna, Václavu Koubíčkovu, který zde promítal i v době první světové války. Ve dvacátých letech držel licenci na toto kino Svaz skautů. Druhá polovina třicátých let znamenala konec Edisonu a přeměnu prostoru na sklad. I když v odborné literatuře o něm není zmínka, Adresář obchodů a živností v Praze VII z roku 1912 uvádí kromě Klejzarova Grand Kinematografu ještě biograf provozovaný Josefem Hendrychem na adrese Bělského (Dukelských hrdinů) čp. 563. Pravděpodobně fungoval velice krátce.

Nemravná kina

Počet kin (nejen v Praze 7), která začala vznikat v prvním a druhém desetiletí 20. století, svědčí o tom, že promítání filmů bylo považováno za prostředek k relativně rychlému zbohatnutí. Realita byla, jak už to bývá, poněkud složitější. Provozovatelé prvních kin si stěžovali především na nejasnosti ohledně udělování licencí. To se totiž až téměř do samého konce existence monarchie řídilo dle dvorského patentu o veřejných produkcích z roku 1836! Oficiální orgány také neměly sjednocený „metr“ na udělování koncesí, některým žadatelům ji neudělili, někteří zájemci získali povolení časově omezené, což bylo vzhledem k poměrně vysokým nákladům nutným ke zřízení stálého kina velice problematické. Postupně se kvůli poměrně častým požárům

kin také zprůšňovala bezpečnostní opatření, což přinášelo nutnost dalších investic. Útoky proti kinematografům se ale vedly i z pozice ideové - nový druh zábavy se nelíbil nejen provozovatelům dalších zábavních podniků (např. divadel), ale ani mravokárcům, kteří poukazovali na „nemravnost“ kinematografických představení. Čelným představitelem těchto názorů byl karlínský pedagog a pozdější významný politik Petr Zenkl. První legislativní normou upravující některé aspekty provozu kin bylo ministerské nařízení až z roku 1912. Mimo jiné zavádělo nutnost předběžné cenzury promítaných filmů. Majitelé kin české národnosti zareagovali založením sdružení s názvem Spolek českých kinematografů v království Českém. Mezi jeho dvanáct zakládajících členů patřili i majitelé dvou kin z Prahy 7 - zmínění Eduard Klejzar a František Tichý. Situace se změnila až se vznikem ČSR. V nové republice měly být napříště držitelé licence charitativní, vzdělávací nebo tělovýchovné organizace (váleční poškození/invalidé, Sokol, Orel apod.). Tito noví vlastníci však kina zpravidla propachtovávali již zkušeným původním provozovatelům.

Kina v dolních Holešovicích

Po první světové válce začala také „kinofikace“ dolních Holešovic. V roce 1919 se v Rohanské ulici čp. 1038 otevřelo kino Komenský s kapacitou 436 míst. V roce 1935 bylo přejmenováno na kino Evropa a pod tímto názvem fungovalo až do roku 1949, kdy zaniklo. Na svou dobu velice moderním kinem byl biograf v Lidovýchovné budově (dnes KZ Domovina), která byla tehdy majetkem Družstva zřizenců a dělníků železničních. Promítalo se v suterénním sále s kapacitou 702 diváků zprovozněném na jaře 1922, filmová představení se zde konala každý den od 20 hodin. Kromě toho se sál využíval i ke vzdělávacím přednáškám za použití „světelných obrazů“. Personál kina tvořili vesměs zaměstnanci družstva.

Další již dávno zaniklé holešovické kino bylo v sále hostince U koruny v Partyzánské ulici čp. 21, přibližně v místech, kde dnes stojí areál nádraží Holešovice. Kino s exotickým názvem Abbazia, který odkazoval k městu Opatija v Dalmácii, provozoval Ruský spolek invalidů. Zvláštností kina byl otočný projektor, který bylo možné nasměrovat i do zahrady restaurace a promítat tak pod širým nebem. Abbazia však měla jepíci život, fungovala pouze v letech 1928-1931.

V Praze 7 ale vznikala i letní kina - od roku 1920 promítalo kino na Výstavišti pod Křížkovou fontánou. Unikátním kinem byly Benátky zprovozněné na ostrově Štvanice mezi Hlávkovým mostem a Negrelliho viaduktem na jaře 1919. Majitelem kina s ohromující kapacitou 1470 diváků byla Společnost československých válečných invalidů. Název kina byl odvozen od starého pojmenování ostrova (Velké Benátky). Z technických důvodů zde musela být použita výhradně poměrně netradiční zadní projekce. Uvedený výčet kin v Praze 7 samozřejmě není kompletní - příště se vrátíme opět na Letnou a mimo jiné představíme dosud fungující Bio Oko. ●

Omluva: V minulém čísle jsme uvedli chybnou informaci, že Viktor Ponrepo otevřel první kino v Mostecké ulici. Ve skutečnosti byl Ponrepův biograf v domě U Modré štičky v Karlově ulici čp. 180. Za chybu se omlouváme.

Text – Stanislav J. Václavovic
pracuje v Odboru kultury
a sportu na ÚMČ Praha 7.
Zajímá se o sběratelství
a českou historii.
Foto – Archiv autora

1 Personál holešovického
Bio Domovina v roce 1930.

2 Reklamní cedule
jednoho z největších
pražských letních kin
Bio Benátky na ostrově
Štvanice. Součástí kina
byla i restaurace.

3 Program Klejzarova
biografu z léta 1910.

Tajemný pan M.
má pro vás tři hádanky.
Znáte odpovědi?

Záludné otázky

Ilustrace – David Böhm

Odpovědi 1. vtr. 2. Parkhotel Praha týmu architektů pod vedením Zdeňka Edele a Jiřího Lavíčky loni oslavil padesáté narozeniny 3. tma

Prestižní magazín Condé Nast Traveler označil vzducholoď Gulliver za jeden z 15 důvodů, proč navštívit Prahu.

Nepopíratelně zasloužený je most A. Krnáčové a P. Dolínka, hlásá petice usilující o změnu názvu Libeňského mostu. Bez ohledu na počet podpisů se jí budou muset zabývat zastupitelé pražského magistrátu.

Stromovkou proběhli zamilovaní běžci.

Strážci pořádku z Prahy 7 trpělivě vyčkávali u vozovky, kde našli pohozený batoh s drahým fotoaparátem. Zdali si šťastný majitel přispěchavší na místo činu zachránce své cenné fotovávby zvěčnil, není známo.

Ať žije! Vstupem zdarma do sbírkových expozic a doprovodným programem v pěti budovách oslavila Národní galerie 222. výročí.

Zvířecí šampioni v pražské zoo u příležitosti zahájení olympijských her soutěžili. V průlezu krabice, ve zdolávání umělohmotné trubky a ve šplhu po síti zvítězila fretka Fred.

Ministerstvo kultury neprohlásilo Libeňský most za památku.

Více než 2500 rybích šupin padlo na šaty České Miss 2010 v rámci projektu 14 klenotů v srdci Evropy. K obdivování tento šupinatý zážrak láká v Národním zemědělském muzeu.

Chátrající Lapidárium na Výstavišti to má spočítané. Rekonstrukce bude. Pražští radní schválili výběr dodavatele projektové dokumentace, kterou za 23,6 milionu korun vypracuje společnost VPU Deco Praha.

Hustý a tmavý. Takový byl dým ze tří hořících kontejnerů s odpadem u nádraží Holešovice, který udolali pražští hasiči.

Snad se Sedmíkráska v Jateční ulici zazelená navzdory tomu, že plůtky kolem nově založených trávníků u tohoto hřiště pro děti i dospělé padly za obětí nájezdu vandalů.

Až dva elektromobily a jeden elektroskútr se mohou díky výjimečné vysokokapacitní baterii spokojeně napájet na nové unikátní rychlonabíjecí stanici na rohu ulic Za Elektrárnou a U Výstaviště.

Zachraňme společně pomník obětem 2. světové války před bující zelení - vyslyšela výzvu radnice firma Cresco Real Estate, která vlastní pozemky u pomníku v Jankovcově ulici. Pietnímu místu se tak vrátila důstojnost.

Skateboardáři si ve vyhlášeném skateparku u bývalého Stalina pomníku hned tak nezaskáčou. Neznámý vandal tu na kusy rozbil většinu mramorových překážek.

Celostátně hledaného muže zadrželi při noční službě bdělí strážníci v ulici Železničářů.

Letná má své rádio. Anténa Letná vysílá na internetu jednu za dva týdny v pondělí odpoledne. Děni ze čtvrti prokládají hudbou, jak jinak než ze Sedmičky.

Výtržnictví a vyhrožování má na triku jedenapadesátiletý gangster. Po údajné slovní potyčce v jedné z holešovických provozoven na ulici vystřelil z plynové pistole.

Cvičící stroje pro seniory z parku Tusarova zmizely. Objevit by se měly v nově vznikajícím parku nedaleko ulice U Vody.

Poliklinika Prahy 7 v nových prostorách se otevřela pacientům.

„Odoláme větru, dešti!“ kývají radostně větvemi dřeviny na Štvanici díky účinnému kosmetickému zásahu odborníků z Lesů hlavního města Prahy.

Prase, koně, husy, děti i dospělí - ulicemi Letné prošel masopustní průvod.

si administrativní komplex nepředstavuje v sousedství Letenských sadů, ale na území Buben-Zátor, kde má ostatně brzy vzniknout nová rezidenční a administrativní čtvrť. Od přesunu centrálních úřadů do moderních prostor si slibuje zejména finanční úspory a otevření historických paláců v centru Prahy veřejnosti.

Jakkoli se může zdát tenhle záměr naivní a nereálný, něco na něm je. Stěhovat úředníky z paláců, které vznikaly ve 20. a 30. letech jako symboly nové republiky, je samozřejmě nesmysl. Stejně tak by nebylo rozumné, aby vláda opustila historicky cenné památky, které vyžadují nákladnou péči a jiné smysluplné využití by se pro ně hledalo jen obtížně.

Stát však vlastní po celé Praze desítky staveb využívaných různými podřízenými organizacemi ministerstev a jiných úřadů. Mnohdy se přitom jedná o původně obytné domy. Přesun takových úřadů do nových Bubnů smysl dává, pokud jejich stávající budovy začnou sloužit bydlení. Je fakt, že v některých částech bubenského brownfieldu se počítá s administrativní zástavbou. Je úplně jedno, jestli tyto kapacity využijí korporace, nebo stát, který by částečným přesunem do moderních prostor nesporně získal.

Z vládní miničtvrti by ale profitovala i Praha 7. Kromě oživení a zvýšení významu nové čtvrti plynoucího z koncentrace různých úřadů by se přiblížila i nabídka zajímavých pracovních příležitostí. Byla by to ale také šance vybudovat například rozsáhlé podzemní garáže a zlepšit špatnou situaci s parkováním. Mezi vládními budovami, v srdci celé čtvrti, by mohla stát i dostatečně velká budova úřadu Prahy 7. Výstavba v Bubnech přivede na Prahu 7 přes 25 tisíc nových obyvatel, a budova, která se nyní adaptuje pro potřeby radnice, tedy určitě nebude stačit. ●

Tomáš Bartovský, člen oblastní rady ODS Praha 7

Příspěvky nevyjadřují názory redakce.

Velkoobjemové kontejnery	vždy 16–20 hodin
Letohradská × U Letenského sadu	5. 3. 2018
Šimáčkova (proti č. 8)	5. 3. 2018
Čechova × Nad Královskou oborou	6. 3. 2018
Tusarova (před č. 52)	6. 3. 2018
Osadní × Dělnická	12. 3. 2018
Za Papírnou	12. 3. 2018
U Městských domů × Poupětova	13. 3. 2018
U Vody × Jankovcova	13. 3. 2018
Pplk. Sochora (proti č. 14)	19. 3. 2018
Tusarova (proti č. 5)	19. 3. 2018
Jana Zajíce × U Sparty	26. 3. 2018
Ortenovo nám. × U Pergamenky	26. 3. 2018
Kamenická (před č. 53) × U Akademie	27. 3. 2018
U Průhonu × Na Maninách	27. 3. 2018

Odpad je možné odevzdat i ve sběrných dvorech a ve stabilních sběrnách nebezpečných odpadů. Sběrný dvůr hl. m. Prahy, Voctářova (pod Libeňským mostem), Praha 8, tel.: 731 909 653, provozní doba: Po–Pá 8.30–17 hodin, So 8.30–15 hodin. Zde přijímají všechny druhy odpadů.

Sleva se Senior kartou		
Adams Barbershop – holičství Veletřzní 31, 777 002 589, 10% sleva na služby + káva a 1 alko drink ke službě zdarma, do konce roku 2018		Muzeum kávy Alchymista a Scarabeus Jana Zajíce 975/7, 603 552 758, 25% sleva na vstupné, do konce srpna 2018
Kadeřnictví Orka Dobrovského 6, 774 094 207, 10% sleva		Přístav 7 vzdělávací centrum Jankovcova 8b, 222 264 846, 20% sleva na všechny aktivity, do konce roku 2018
Kavelo kadeřnictví U Uranie 1414/4, 774 851 399, 40% sleva na veškeré kadeřnické služby, nutné objednání		Creative World – Narozeninový dům Přívozní 937, 602 956 618, 20% sleva Kreativní svět – vstup, 10% sleva – bistro, do konce roku 2018
Studio Tana – kosmetické, kadeřnické a masérské služby, Osadní 6, 220 876 634, 20% sleva na veškeré služby, do konce roku 2018		RockOpera Praha Komunardů 306/1, 730 515 055, 50% sleva ze vstupného
Studio Piccolo – kadeřnictví U Průhonu 11, vchod z ulice Komunardů, 266 712 281, 606 906 633, seniorský balíček – při objednání nutné nahlásit členství v Klubu seniorů		VILA Štvanice Ostrov Štvanice 858, 721 347 911, Nealko nápoj zdarma ke každé vstupence. Na jednu kartu je možné využít nápojového dárku maximálně ke 2 vstupenkám. Členové klubu se prokazují vstupenkami a klubovou kartou.
Václav Pražák Hair Design Tusarova 42, 774 222 317, až 70% sleva pro seniory nad 70 let, využít lze v dopoledních hodinách do naplnění kapacity provozu		Bio Oko, Františka Křížka 460/15, 233 382 606, běžné projekce se slevou pro seniory za 90 Kč, Bio Senior v pondělí a úterý od 13 hodin, čtvrtek od 10 hodin za 60 Kč, do konce roku 2018
Nehtik.cz – péče o nehty a tělo Tusarova 11, 777 565 643, sleva 10 %, při objednávce vyplňte slevový kód KSPraha7		Studio ALTA U Výstaviště 21, 728 114 927, vstupné do divadla za 50 Kč
Květiny Holešovice Jankovcova 49, 725 565 567, 20% sleva na vše mimo smuteční a svatební floristiku – tam nabízíme 10% slevu, při vyšší objednávce sleva 20 %		Divadlo Radar, DS Ty-já-tr Pplk. Sochora 9, 602 610 419, program ke vstupence zdarma, cena vstupenky u večerního představení je od 90 do 110 Kč, do konce sezony 2017/2018
Café Lajka U Akademie 11, 608 906 354, 10% sleva na konzumaci denně do 15 hodin		Kavárna U Hrdinů Dukelských hrdinů 26, 776 731 571, při jedné návštěvě je možné zakoupit na jednu seniorskou kartičku jeden teplý nealkoholický nápoj za 25 Kč, do konce roku 2018
Café Letka Letohradská 44, 777 444 035, 10% sleva na veškerý sortiment kromě alkoholických nápojů		Alfred ve dvoře Františka Křížka 36, 775 186 860, seniorské vstupné (obvykle za 100 Kč, ale může se lišit v závislosti na konkrétním představení), do konce roku 2018
Cukrárna Alchymista Jana Zajíce 7, 732 938 046, cappuccino/caffè latte za 35 Kč nebo vídeňská káva za 45 Kč, ve všední dny od 7.30 do 12 hodin, do konce roku 2018		Studio Hrdinů – Veletřzní palác Dukelských hrdinů 47, 775 290 483, vstupné na vybraná představení za 150 Kč. Vstupenky zakoupíte v kavárně U Hrdinů, Dukelských hrdinů 26, do konce roku 2018
Kantýna – Manihi s.r.o. Dělnická 12, budova Rosmarin BC, 725 583 444, sleva 2 % na celkový účet		

Hobulet3/2018

Hobulet – periodický tisk územního samosprávného celku
Vydává Úřad městské části Praha 7, nábř. Kpt. Jaroše 1000, IČ: 00063754
Evidenční číslo MK ČR: E 12070, vychází 11× ročně

Šéfredaktorka Klára Janicki, redakce@hobulet.cz, 220 144 142
Inzerce Jana Blínalová, blínalovaj@praha7.cz, 220 144 185. Uzávěrka vždy do 5. dne v měsíci, nevyžádané rukopisy se nevracejí, za věcnou správnost odpovídají autoři a inzerenti. **Redakční rada** PhDr. Richard Biegel, Ph.D., Ing. Jiří Štěpán, Martin Tománek, Mgr. Jaroslav Ostrčilík, Jana Jebavá, Tomáš Bartovský, Jan Svoboda, Otto Libal, Mgr. Hana Holubkovová, Klára Janicki, JUDr. František Mühlfeit
Grafická úprava a sazba Petr Bosák, Robert Jansa, Adam Macháček (2017 Designers)
Ilustrace na obálce Nikola Hoření **Tisk** Mafra, a. s. **Distribuce** Česká pošta, s. p. **Náklad** 30 000 výtisků **Hobulet 3/2018, vydán 26. 2. 2018 v Praze 7.**

Stránka pro cizince je realizována v rámci projektu MČ Praha 7 Podpora integrace cizinců na území MČ Praha 7 v roce 2018, který finančně podporuje Ministerstvo vnitra ČR.

inzerce

POHŘEBNÍ ÚSTAV HL. M. PRAHY
Příspěvková organizace hl. m. Prahy

Poskytujeme kompletní služby v pohřebnictví na těchto adresách:

P - 8, Pobřežní 72, tel. č.: 222 861 120

P - 6, Národní Obrany 39, tel. č.: 233 340 227

P - 1, Staroměstské nám. 17, tel. č.: 224 826 455

www.pohrustav.cz

TANEČNÍ ODPOLEDNE
pro seniory v Praze 7

Městská část Praha 7 Vás zve
na společenské setkání do
KZ Domovina,
Na Maninách 32, Praha 7.

Vždy první čtvrtek v měsíci od 14 do 17 hodin
zahraje skupina Color club Josefa Šráma v těchto termínech:

- 8. 3. 2018
- 5. 4. 2018
- 3. 5. 2018
- 7. 6. 2018
- 4. 10. 2018
- 8. 11. 2018
- 6. 12. 2018

Vstupné 30 Kč.

ROZHODNĚTE O TOM, KDO JE NEJLEPŠÍ NA SEDMIČCE!

Každý z vás může rozhodnout o tom, která firma, provozovna či živnostník si zaslouží ocenění NEJLEPŠÍ NA SEDMIČCE.

Nominovat svůj oblíbený podnik můžete **od 1. do 15. března**. Hlasování bude probíhat **od 15. března do 8. dubna**. Slavnostní vyhlášení výsledků proběhne **18. dubna**.

Nominujte a hlasujte na **www.nejlepsinasedmicce.cz**

PRAHA7.CZ

DEJTE O SOBĚ VĚDĚT V HOBULETU

- Nejvyšší počet výtisků ze všech regionálních časopisů v Praze 7.
- Každý měsíc přímá distribuce do schránek na 30 000 adres.
- Originální grafický design a kvalitní informační servis.
- 70% obyvatel Prahy 7 čerpá informace o dění v městské části právě z Hobuletu. (nezávislý průzkum prováděla organizace Schola Empirica)

Ceny inzerce:

Celá strana

31 000 Kč

1/2 strany

14 000 Kč

1/4 strany

5 700 Kč

1/8 strany

2 100 Kč

(Ceny jsou uvedené bez DPH)

Více informací o možnostech inzerce a slevách naleznete na **www.hobulet.cz** nebo nás kontaktujte přímo na tel.: 220 144 185, e-mail: blinkalovaj@praha7.cz.

cosmeticus naturalis

certifikovaná přírodní a bio kosmetika
nově na Letné v Dobrovského 24

+420 602 297 249

www.pa3cie.cz

návštěvy zatím po předchozí domluvě

KOUZELNÁ
FAZOLKA
ZDRAVÁ ŠKOLKA S PRVKY MONTESSORI

Adresa:
Korunovační 8/164
(budova ZŠ) 170 00 Praha 7
Kontakt:
tel.: 737815378

Vás srdečně zve na:

Den otevřených dveří
16.4.2018 / 16.00-18.00

Těšíme se na Vás!

www.kouzelnafazolka.cz

Přístavní 28, Praha 7
+420 605 936 557
tibetskemasaze@gmail.com
www.tibetskemasaze.cz

KUNYE
tibetské masáže kunye

*Nabízíme tradiční
tibetskou masáž
v podání zkušeného
fyzioterapeuta.*

VÝTAHY PLOŠINY

SERVIS OPRAVY MONTÁŽ

PRAHA 7

MYLIFT s.r.o. - Ověnečná 315/32, 170 00 Praha 7
Tel.: 220 570 696 - e-mail: info@mylift.cz - web: www.mylift.cz

JOBS EXPO

MEZINÁRODNÍ VELETRH PRACOVNÍCH PŘÍLEŽITOSTÍ A VZDĚLÁVÁNÍ

8. - 9. 3. 2018

Výstaviště Praha - Holešovice

www.jobsexpo.cz

**VSTUP
ZDARMA**

INCHEBA
EXPO PRAHA

PAMÁTKY

MUZEA

ŘEMESLA

MEZIOBOROVÉ VELETRHY OBNOVY, FINANCOVÁNÍ A VYUŽITÍ

8.-9. 3. 2018

Výstaviště Praha - Holešovice

www.incheba.cz/pamatky

HISTORICKÁ SÍDLA
PAMÁTKOVÉ A CÍRKEVNÍ OBJEKTY
LIDOVÁ ARCHITEKTURA • RESTAUROVÁNÍ
UKÁZKY ŘEMESEL
SEMINÁŘE • VÝSTAVY

INCHEBA
EXPO PRAHA